

Τὸ Γαλαξειῖδι

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡ. Ε. ΘΩΜΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Συνδέσμου - Ἐφημερίδος
Καραϊσκού 111
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΤΗΛ.: 423.528

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ • Ἔτος 29ον - Ἰούνιος 1976 - Ἀριθ. φύλλου 324

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

13 καὶ 14 Ἰουνίου 1976

Μνήμη Εὔας Βλάμη - Χαιρετισμὸς στὸ ζωγράφο Σπ. Βασιλείου

Γαλαξειῖδι, Ἰούνιος.—

Ἡ Κοινοτική Ἀρχὴ Γαλαξειδίου, ὁ Φυσιολατρικὸς Σύνδεσμος Πειραιῶς «ΖΗΝΩΝ» καὶ ὁ Σύνδεσμος Γαλαξειδιωτῶν συνεργάζονται ὁργανώσαντες στίς 13 καὶ 14 Ἰουνίου ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Νομάρχου Φωκίδος κ. Γ. Ἀσιμῆ στὸ Γαλαξειῖδι ἐκδηλώσεις στὸ πλαίσιο πανελληνίου προγράμματος τοῦ «Ζήνωνος» μὲ τοὺς τίτλους «Οἱ Ἕλληνες Συγγραφεῖς στίς πατρίδες τους» καὶ «Οἱ Ἕλληνες Ζωγράφοι στίς πατρίδες τους».

Ἐπὶ τὴν Κυριακὴν 13 Ἰουνίου 1976, ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς,

δικὸ Σπύρο Βασιλείου, ποὺ ξεκίνησε ἀπὸ τὸ Γαλαξειῖδι γιὰ νὰ τὸν χαιρετίσουμε σήμερα κορυφαῖον Ἑλληνα Ζωγράφο, ποὺ τιμᾷ ὄχι μόνον τὸ Γαλαξειῖδι, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα μας μὲ τὴν διεθνή ἀναγνώριση, ποὺ συγκεντρώνει τὸ ἔργο του.

Μὲ τίς ἐκδηλώσεις «Μνήμη Εὔας Βλάμη» καὶ «Χαιρετισμὸς στὸ Σπύρο Βασιλείου» ἀνανεώνουμε τοὺς δεσμούς τοῦ «Ζήνωνος» μὲ τὴν πολιτείαν σας — τοὺς δεσμούς, ποὺ ἐδημιουργήθησαν μὲ τὴν ἔκθεσιν «Ἀφιέρωμα τιμῆς στὸ Γαλαξειῖδι» ποὺ ὁργάνωσε ὁ «Ζήνων» στὸ Δημοτικὸ Θέατρο Πειραιῶς καὶ μὲ τὰ λαμπρά

κ. Εὐστάθιον Χατζηγιάννη, ποὺ μᾶς προσφέρει τὴν πολυτίμη συμπαραστάση του γιὰ τὴν ἄρτια παρουσίαση τῶν ἐκδηλώσεών μας.

Ἐπίσης θεωρῶ χρέος τιμῆς νὰ διακηρύξω τὴν ὥρα τοῦτῃ ὅτι ὁ φωτισμένος Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν κ. Ἰσιδωρος Σιδηρέπουλος καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ συνεργάται του στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συνδέσμου σας μᾶς πρόσφεραν ὁλοκληρωτικὴ καὶ ἀνεπιφύλακτῃ τὴν πολυτίμη συνεργασία τους γιὰ τὴν ὁργάνωση, τὴν προβολὴ καὶ τὴν παρουσίαση τῶν ἐκδηλώσεων, ὥστε ἡ λαμπρὴ ἐπιτυχία τους νὰ ἀνήκῃ κατὰ κύριον λόγον στὸν ἐμπνευσμένον Πρόεδρό καὶ τοὺς ἀξιόους συνεργάτες του στὸν Σύνδεσμο τῶν ζωντανῶν Γαλαξειδιωτῶν. Καὶ αἰσθάνομαι ὅτι ὀφείλω ἀκόμη μιὰ ξεχωριστὴ ἀναφορά τιμῆς καὶ εὐχαριστῶν στὰ δύο ἐκλεκτὰ στελέχη τοῦ Συνδέσμου, στὸν Εὐθύμιο Ν. Γουργουρὶ καὶ Δημήτρη Α. Λεβαντῆ, ποὺ ἐκτός ἀπὸ τὴν πολυτίμη ὁργανωτικὴ συμβολή τους θὰ μᾶς προσφέρουν καὶ τὴν στοχαστικὴ πνευματικὴ συμβολή τους, γιὰ νὰ ἀναπτύξουν τίς Γαλαξειδιώτικες ρίζες τῆς Εὔας Βλάμη καὶ τοῦ Σπύρου Βασιλείου.

Θερμὲς εὐχαριστίες ἀνῆλθον στὸν κ. Μανόλη Ρούνη, ποὺ θὰ μᾶς μιλήσῃ, μὲ τὴν στοχαστικὴ καὶ δονουμένη λόγῳ του, γιὰ τὸ ἔργο τῆς ἀλησμόνητης Εὔας Βλάμη καὶ πολλὰς εὐχαριστίες ἀνῆλθον στὴν καλλιτέχνη τῆς ἀπαγγελίας κ. Βεατρίκη Παπασιμαντοπούλου καὶ στὸ νεόν ἡθοιοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ Θεάτρου κ. Κώστα Καγκιζίδι, ποὺ θὰ ἀποδώσουν κείμενα τῆς Εὔας Βλάμη.

Ἀλλὰ πρὶν τελειώσω ὀφείλω νὰ ἀπευθύνω τίς εὐχαριστίες ὅλων μας στὴν εὐγενικὴ κυρία Καίτη Βλάμη-Ρηγοπούλου, ποὺ τιμᾷ μὲ τὴν συγκινημένη παρουσίαν της τὴν ἐκδήλωση «Μνήμη Εὔας Βλάμη» καὶ ἀνεκὼς νῶσε ὅτι θὰ καθιερώσῃ «Βραβεῖον Εὔας Βλάμη» ποὺ θὰ ἀπονέμεται κάθε χρόνο στὴν μαθήτριά σου Γυμνασίῳ Γαλαξειδίου γιὰ τὴν διάκρισὴ τῆς στὸ μάθημα τῆς Ἑκθέσεως Ἰδεῶν. Αὐτὸ τὸ βραβεῖον δὲν θὰ εἶναι μόνον τὸ πνευματικὸν μνημόσυνο, ποὺ στήνῃ ἀδελφῇ ἀγαπημένη, ἀλλὰ θὰ ἐκφράζῃ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν πίστη ὅλων μας ὅτι ἀνάμεσα στὰ πεντάμορφα κορίτσια τοῦ Γαλαξειδίου θὰ ἀναστήθῃ μιὰ νέα Εὔα Βλάμη. Καὶ μὲ τὴν χαρμόσυνη αὐτὴ προσδοκία ἀνοίγῃ τὴν ἐκδήλωσή μας καὶ καλὸ τὸν κ. Πρόεδρό τῆς Κοινότητος νὰ λάβῃ τὸ λόγον.

Τελειώνοντας ὁ κ. Καρρᾶς ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τοῦ ἀκροατηρίου ἔδωσε τὸ λόγον στὸν Πρόεδρό τῆς Κοινότητος Γαλαξειδίου κ. Εὐστάθιο Γ. Χατζηγιάννη, ποὺ εἶπε τὴν ἀκόλουθα καταχειροκροτηθεῖς:

Αἰδεσιμώτατε, Κύριε Νομάρχα, Ἀγαπητοὶ φίλοι τοῦ Γαλαξειδίου, ἀγαπητοὶ Συμπολίται, Κυρίες & Κύριοι,
Καλοσορίζων τὴν ἀφίξιν τῶν μελῶν τοῦ Φυσιολατρικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς «Ζήνων» στὸ Γαλαξειῖδι, ὡς Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἐκ μέρους ὅλων τῶν Συμπολιτῶν μας, ἀπευθύνω πρὸς αὐτὸν ἕνα μεγάλο εὐχαριστῶν διὰ τὴν ἐμπνευσμένη καὶ πρωτοβουλία ποὺ εἶχε τὸ Σωματεῖο τους νὰ τιμῆσῃ δύο σπουδαῖα, δύο ἀδία τέκνα τοῦ Γαλαξειδίου στὴν

γενετείαν των 1) τὴν ἀείμνηστον συγγραφέα Εὔα Βλάμη-Λεκατσά καὶ 2) τὸν διακεκριμένον συμπολίτην μας Ζωγράφον κ. Σπύρον Βασιλείου.

Ἐπίσης εὐχαριστοῦμε τὴν Διοίκησιν τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν διὰ κάθε ὑπηρεσίαν καὶ συμπαραστάσιν τὴν ὁποίαν προσέφερεν εἰς τὴν ὁργάνωσιν τῶν ἐκδηλώσεων τούτων, καθὼς καὶ ὅσους συνετέλεσαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν των.

Κηρύσσω τὴν ἑνῶσιν τῶν ὁραίων καὶ ἱστορικῶν τούτων ἐκδηλώσεων πρὸς τιμὴν τῶν ἀναφορῶν ἀνωτέρω Συμπολιτῶν μας ποὺ μὲ τὴν σοφίαν καὶ τὴν τέχνην τους ζωντανεύουν τὴν ἱστορίαν, τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Γαλαξειδίου, Σὰς ἀναγγέλλω ὅτι τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Γαλαξειδίου τιμώντας τὴν μνήμην τῆς ἀείμνηστου Συγγραφέως ἀπεφάσισεν νὰ ἀνομήσῃ, τὸν δρόμον τὸν διερχόμενον ἐκ τῆς οἰκίας τῆς εἰς ὁδὸν Εὔας Βλάμη.

Εὐχαριστοῦμε ὅλους ὑμᾶς ποὺ μὲ τὴν παρουσίαν σας αὐτὴν τὴν σπουδαίαν τιμὴν τῆς μνήμης τῆς Εὔας Βλάμη καὶ Σὰς διαβεβαιούμε ὅτι τὸ φιλόξενο Γαλαξειῖδι Σὰς περιβάλλει μὲ ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν.

Εὐχαριστῶ.

Ἐν συνεχείᾳ ἔλαβε τὸ λόγον ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν τὸ μέλος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ κ. Δημήτριος Α. Λεβαντῆς καὶ εἶπε τὰ ἑξῆς γιὰ τὸ ἔργο καὶ τὴν ζωὴ τῆς Εὔας Βλάμη:

Ὁ Σύνδεσμος Γαλαξειδιωτῶν ἐκφράζει τίς εὐχαριστίες του στὸ Φυσιολατρικὸ Σύνδεσμο Πειραιῶς «Ζήνων» γιὰ τὴν τιμὴν, ποὺ ἔκανε καὶ πάλιν στὸ Γαλαξειῖδι περιλαμβάονον μέσα στὸ κύκλον τῶν πνευματικῶν τῶν ἐκδηλώσεων πανελληνίου κλίμακος μὲ τὸ τίτλον «Οἱ Ἕλληνες Συγγραφεῖς στίς πατρίδες τους» καὶ τὴν σημερινὴν τιμὴν τῆς μνήμης τῆς Εὔας Βλάμη - Λεκατσά.

Ἡ Εὔα Βλάμη γεννήθηκε στὸ Πειραιᾷ. Δεύτερη θυγατέρα τοῦ γαλαξειδιώτη καπετὰν Νικόλα Βλάμη, Πλοίαρχου Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ποὺ ἡ οἰκογένειά του, γεννὰ καραβόκυραῖον τοῦ Γαλαξειδίου κρατᾷ ἀπὸ τὸ ναυτικὸ ἀγωνιστὴ τοῦ 1821 Δρόσο Βλάμη, μέλος τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας.

Ἡ Εὔα παρὰλληλα μὲ τὴ φοίτησίν της στὸ Γυμνάσιον Παπακώστα τοῦ Πειραιᾶ σπούδασε μουσικὴν στὸ ὄρειον τοῦ Πειραιικοῦ Συνδέσμου, ἀπ' ὅπου πῆρε δίπλωμα σολίστ πιάνου μὲ ἀρίστα καὶ πρῶτον βραβεῖον τοῦ Συνδέσμου τούτου.

Ἀπὸ μικρῇ μέσῃ στὸν περιβάλλον τῆς Γαλαξειδιώτικης παροικίας τοῦ Πειραιᾶ, μὲ καθημερινὴ συντροφικὴν τῶν γαλαξειδιωτισσῶν συμπαθῆτριες καὶ φίλενάδες, θυγατέρες καὶ ἀδελφές θαλασσινῶν, ἀλλὰ ἰδιαίτερα ἀπὸ τίς ἀφηγήσεις τοῦ πατέρα της γιὰ τὴν ζωὴ τῶν ναυτικῶν στὰ ἱστιαφόρα τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς καὶ στὰ βαπόρια τῶν νεωτέρων χρόνων ἔνοιωθε τὴ ψυχὴ της νὰ δένεται ὅλο καὶ περισσότερο μὲ τὴ μοῖραν τῶν ἀνθρώπων τοῦ κύματος. Ἀπὸ τὸ πατρικὸν τῆς σπιτί τοῦ Πασαλιμάνι ἔβλεπε κάθε μέρα τὰ ἱστιαφόρα σκάφη τῆς σύγχρονης ψυχαγωγίας καὶ ἡ καλλιεργμένη ἀπὸ τὴν μουσικὴν παιδείαν γυναικείαν τῆς εὐαισθησίας ἀφομοίωσε τὸ μερᾶκι τῆς ναυτικῆς τέχνης μὲ πληθώρακι ρυθμούς κυ-

ρίως ὅταν στὰ ἐφηβικά της χρόνια περνεῖσε τὰ καλοκαίρια στὸ Γαλαξειῖδι μέσῃ στὴν ζεστὴν ἀτμόσφαιρα, ποὺ ἔδρισκε στὸ σπιτικὸ τοῦ ἀπομειχίου καπετάνιου μπάρμπα καὶ τῆς καπετάνισσας βειᾶς, ποὺ μὲ λαχτὰ —περίμεναν τὴν Εὔα μὲ τὴν ἀδελφὴ της γιὰ τὸ καθιερωμένον παραθερισμὸν. Ἦταν ἡ ἐποχὴ, ποὺ ἡ Κοινότης Γαλαξειδίου ἄρχισε νὰ στεριώνει τὴ Ναυτικὴ Πινακοθήκην μὲ τίς φιγούρες τῶν γαλαξειδιωτικῶν καραβιῶν, καὶ ζούσαν ἀκόμη γυρνῶνται καὶ γερόντισσες, πύχοντες ζῆσαι τὴν ναυτικὴν ἀκμὴν τοῦ τόπου, καὶ ἡ λαξευμένη μνήμη τους ἦταν πολυτίμη πηγὴ γιὰ

τὸ λυρικὸ χρονικὸν μὲ τίτλον «Γαλαξειῖδι» καὶ ὑπότιτλον «Ἡ μοῖρα μιᾶς ναυτικῆς πολιτείας» μὲ ζυλογραφίαν τοῦ γαλαξειδιώτη ζωγράφου Σπύρου Βασιλείου. Ἡ κριτικὴ τὸ χαιρετίζει μὲ ἐνθουσιασμό. Τὸ ἔργο της αὐτὸ σημείωσε μέχρι σήμερα τέσσερες ἐκδόσεις.

Τὸ Νοέμβριον 1949, ποὺ τὸ λογοτεχνικὸν τῆς ταλάντο ἔχει φθάσει στὴν πληρότητα τῆς ὀριμότητός της, κυκλοφορεῖ μὲ ἐξωφυλλο φιλοτεχνημένον ἀπὸ τὸν ἴδιον γαλαξειδιώτη ζωγράφον Σπύρο Βασιλείου, σὲ μορφήν καὶ γερόντισσας, πύχοντες ζῆσαι τὴν διστορηματικὴν ἡθογραφίαν τὸ γαλαξειδιώτικον ναυτικὸν ἔπος «Σκελετὸν τῆς ἀκμῆς», ποὺ ἔτυχε ἐνθουσιαστικῶς

ΣΠΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

τὴν ἐρευνήτρια. Ὡρες ὁλόκληρες ἡ Εὔα τοὺς ξεμονάχιαζε σὲ ἀτέλειαν φιλοκοινοῦντα γιὰ νὰ μάθῃ ἀπὸ πρῶτον χερί τὰ ντέρτια καὶ τοὺς καὶ μὲν ἀπὸ τῆς ζωῆς καὶ τῆς δράσης ὅχι μόνον τῶν θαλασσομάχων ναυτικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν εἰκογενειῶν τους, ποὺ ἔμειναν πίσω στὸ Γαλαξειῖδι καρτερῶντας τὴν εὐτυχισμένη ἐπιστροφήν ἡ τὸ μαῦρον μαντάτο ἀπὸ τὸ ναυάγιο αὐτανδρου τοῦ καραβιοῦ. Ὅλο αὐτὸ τὸ ὕλικον μαζὺ μὲ τὰ θυμῆτά της τοῦ παλαιῦ καιροῦ σὲ ἐπιπλα, σκεύη, ρούχα, κτίσματα καὶ στολίδια σπιτιῶν μάζεψε ἀργότερα κόμπα-κόμπα ἡ Εὔα, τὸ δούλεψε μέσα στὸ καμίνι τοῦ ρωμαλέου της ταλάντου γιὰ νὰ ξαναζωντανέψῃ τὸ ναυτικὸν Γαλαξειῖδι στὸ καιρὸ τῶν ἱστοσιόφων μὲσα στὸ λογοτεχνικὸν τῆς ἔργου.

Ὁ πόλεμος τοῦ '40 τὴν ἐμποδίζει μὲ φύγην στὸ ἐξωτερικὸν γιὰ νὰ συνεχίσῃ τίς σπουδὰς της στὴ μουσικὴν. Τὸ γεγονός αὐτὸ ἴσως νὰ μᾶς στερήσῃ ἀπὸ μιὰ σολίστ πιανίστα ὕψους στάθμης. Ἀσφαλῶς ὅμως μᾶς χάρισε μιὰ νευρώδη γραφίδα τῆς θαλασσινῆς ἡθογραφίας ποιντοπῶν καραβιῶν, ἱκανὴ νὰ σταθῇ ἀνάμεσα στοὺς μεγάλους τοῦ εἴδους Παπαδιαμάντη καὶ Καρκαβίτσα. Κράτησε τὴν μουσικὴν τῆς ἐπίδοσιν στὰ ἐπαγγελματικὰ ἐπίπεδα σ' ὅλη τῆς τῆς ζωῆς ἀφήνοντας ἐλεύθερην τὴν καλλιτεχνικὴν τῆς δυναμότητα (ποὺ μέχρι τότε ἔξεκολλήτετο στὴ ψυχὴ τῆς ἐφηβῆς καπετανουπούλας ζητῶντας διέξοδο) ν' ἀπλώσῃ στὸ κανόλι τῆς τέχνης τοῦ λόγου.

Τὰ πρῶτα τῆς δῆματα ἦταν ἡ μεταφράσις στὰ ἑλληνικά τοῦ ἔργου «Τὰ παιδικὰ χρόνια τοῦ Μότσαρτ» καὶ ἡ σύνρρησις παιδικῶν παραμυθιῶν ποὺ διάβαζεν ἡ βειᾶ-Λένα ἀπὸ τὸν πατέρα της. Μετὰ τὴν κατὰ τοὺς συμπτώσεις τῆς συλλογῆς καὶ ἐπεξεργασίας τοῦ Γαλαξειδιώτικου ἡλικίου, ποὺ προηγουμένως ἀναφέραμε, καὶ τὸ Δεκέμβριον 1946 κυκλοφο-

κῆς ὑποδοχῆς ἀπὸ τὴν κριτικὴν, καὶ τὸ 1952 τιμᾶται ἀπὸ τὴν Ὁμάδα τῶν Δώδεκα μὲ τὸ βραβεῖον Κώστα Οὐράνη, ποὺ ἐγκαινιάζεται μὲ τοῦτῃ τὴν πρώτην ἀπονομή. Στὴ κρίσιν της γιὰ τὴν ἀπονομή τοῦ βραβείου ἡ Ὁμάδα τῶν Δώδεκα γράφει γιὰ τὸ «Σκελετὸν τῆς ἀκμῆς». «Ἐθεωρήθη σὰν τὸ ἀρτιότερον ἔργο ἀπὸ ὅσα ἐκυκλοφόρησαν τὰ τελευταῖα χρόνια». Τὸ ἔργο της αὐτὸ σημείωσε μέχρι σήμερα ἑξὶ ἐκδόσεις.

Τὸ 1958 δίνει τὸ τρίτον διδύκλιον τῆς «Τὰ δνείρα τῆς Ἀγγέλικας» ὑστερα ἀπὸ ἐντατικὴν ἐρευνα καὶ μελέτη τῶν ἐφημερίδων τῆς 15ετίας 1910—1925, ποὺ τῆς ἔδωσαν τὴν δυνατότητα νὰ «πίσῃ» τὸ δράμα τῆς προσφυγίας ἀπὸ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν. Τέλος τὸ 1963 δίνει τὸ 4ον διδύκλιον τῆς «Στὸν ἀργαλειὸ τοῦ φεγγαριοῦ» ἕνα δράμα τῆς ἐλληνικῆς υπαίθρου σὲ διαστάσεις ἀρχαίας τραγωδίας, ποὺ σημείωσε δύο ἐκδόσεις.

Πρὶν ἀπὸ τὴν ἐκδόσιν τοῦ «Σκελετὸν τῆς ἀκμῆς» ἡ γνωριμία της μὲ τὸν Παναγιῇ Λεκατσά, τὸ μοναδικὸν μᾶς φιλόλογο, θρησκευτικὸν καὶ φιλόσοφον μὲ παγκόσμιαν ἀκτινοβολία, ἀλλὰ τὸν ἀδίκημένο στὴν ἴδιαν του τὴν πατρίδα, ἀτάθην ἀποφασιστικῆς σημασίας στὴ πορεία, τὴν ἀνοδο καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῆς Εὔας στὰ νεοελληνικὰ γράμματα. Ἡ βαρεὶά του γνώμην προστάτευσεν σὰν θερμότητι τὸ ἀνελισσόμενον ταλάντο τῆς Εὔας καὶ ἡ σφαιρὴ ἐπιδοκιμασία ἔβαζε τὴν πράσινὴν της σφραγίδα σὲ κάθε ἔργο της ἀνοίγοντας τὸ δρόμον γιὰ τὸ τυπογραφεῖον.

Ὁ γάμος των τὸ 1962 ἦταν ὁ εὐτυχισμένος σταθμὸς δύο συντρόφων, ποὺ συμπλέουν στὴ ζωὴ καὶ τὴν δράσιν μὲ ἀπόλυτην ἁρμονίαν καὶ κοινὸν πάθος γιὰ μελέτη καὶ πνευματικὴ δημιουργία. Ἡ πρώτη ἐκδήλωσις τῆς βαρεῖας ἀσθενείας τοῦ Παναγιῇ

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Εἰς τὴν 3ην σελ.

ΕΥΑ ΒΛΑΜΗ—ΛΕΚΑΤΣΑ

καὶ ὥρα 11 π.μ. στὴν γνωστὴν αἴθουσαν τοῦ Κοινοτικοῦ Θεάτρου Γαλαξειδίου (παλὴν Παρθενωνάγειον) κατὰμεστο ἀπὸ τοὺς ἐκδρομῆς τοῦ «Ζήνωνος» ποὺ εἶχαν ἔλθει ἀπὸ τὸ Πειραιᾷ καὶ πόλιν, ἀπὸ πολλοὺς συμπολίτες Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς, ποὺ εἶχαν ἔλθει γιὰ τὴν διήμερη ἀργία καὶ τοὺς κατόικους τοῦ Γαλαξειδίου μὲ τὴν παρουσία τοῦ κ. Νομάρχου Φωκίδος καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀμφίσσης κ. Ἰωάν. Μανταίου, ἀνακληροῦντες τὸν Δημάρχον Ἀμφίσσης, ἔγινεν ἡ ἐκδήλωσις τοῦ κύκλου «Οἱ Ἕλληνες Συγγραφεῖς στίς πατρίδες τους» — ΜΝΗΜΗ ΕὔΑΣ ΒΛΑΜΗ. Τὴν τελετὴν ἀνοίγει ὁ Πρόεδρος τοῦ «Ζήνωνος» κ. Γεώργιος Καρρᾶς, ποὺ εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Φυσιολατρικὸς Σύνδεσμος Πειραιῶς «Ζήνων», μὲ τὴν συνεργασίαν τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν, φτάνει σήμερα στὸ ἀγαπημένον μας Γαλαξειῖδι γιὰ νὰ τιμῆσῃ δύο ἀκλεκτά τέκνα τῆς πολιτείας σας — τὴν ἀλησμόνητην Εὔα Βλάμη, ποὺ ἐτραγούδησε μὲ τὰ διδύκλια τῆς Γαλαξειδίου, γιὰ νὰ τὸ καταβύσῃ εἰκόνα ἀρχοντίαν καὶ ναυτικῆς δόξας καὶ τὸν ἀνυπέρβλητον, τὸν μονα

ἐγκαινία τῆς Ναυτικῆς Πινακοθήκης, ποὺ ἔγιναν τὸν Ἰούνιον τοῦ 1962.

Στὴ Ζωὴ Τσιγκοῦνη, στὴν Εὔα Βλάμη καὶ στὸ Σπύρο Βασιλείου—στὴν ὁδηγίαν τους καὶ στὴν συμπαραστάση τους ὀφείλει ὁ «Ζήνων» τὴν σύνδεσίν του μὲ τὴν πολιτείαν σας. Καὶ θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς πῶ ὡς Πρόεδρος τοῦ «Ζήνωνος» ὅτι ἀφ' ὅπου ἀγαπήσαμε πολὺ τὸ Γαλαξειῖδι ἀνοδοιχθήκαμε ἄξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης, ποὺ μᾶς ἔδειξαν καὶ μᾶς δέχοντο οἱ Γαλαξειδιῶτες φίλοι μας.

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε ἀκόμη καὶ μιαν ἄλλη προσωπικὴν ἀνάμνησιν γιὰ τοὺς δεσμούς μας μὲ τὴν πολιτείαν σας. Τὸ Πάσχα τοῦ 1954 — ἀργὰ τὴν νύκτα, ἔφτασαν στὸ Γαλαξειῖδι οἱ ἐκδρομῆς τοῦ «Ζήνωνος» καὶ ἀνάμεσά τους καὶ ἐγώ. Ὁ τότε Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Νίκος Σφέτσος ἐκίνητοποίησε τὴν παλιὰ παράδοση τῆς ἀρχοντικῆς φιλοξενίας, ποὺ διακρίνει τὸν τόπον σας καὶ ἐξήγαγε ἕνα ἀλησμόνητον ἑλληνικὸ Πάσχα.

Ὡς Πρόεδρος τοῦ «Ζήνωνος» ἐτιμῶμαι νὰ ἐκφράσω τίςθερμὲς εὐχαριστίες μας στὸν ἀξιότιμον Νομάρχον Φωκίδος κ. Ἰωάννη Ἀσιμῆ, ποὺ ἔβαλε ὑπὸ τὴν αἰγίδα του τὸ ἑορταστικὸν διήμερον τοῦ Γαλαξειδίου καὶ τὸν ἀξιότιμον Πρόεδρό τῆς Κοινότητος

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η κ. Άγγελική Άντωνοπούλου το γένος Παν. Μίκα έγέννησε κοριτσάκι.

—Η κ. Μίνα Κοντέα το γένος Ι. Βλαστόυ έγέννησε αγοράκι. Νά ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Είς τόν Ι. Ν. Άγίου Δημητρίου Λαμπαδάρη έβαπτίσθη το αγοράκι τών κ. και κ. Μόρη Παλαιολόγου και ώνομάσθη Λεωνίδας. Άνάδοχος πατέρας ο μικρός Πάνος Καμμένος υίος του συμπολίτου μας μεγαλοεπιχειρηματίου κ. Ηλία Καμμένου.

Είς τούς γονείς, άνάδοχον και είς την γιαιγιάν κ. Μίτσαν Παλαιολόγου εύχόμεθα νά ζήση.

—Είς τόν Ι. Ν. Άγίου Βασιλείου Πειραιώς έγένετο ή βάπτισμα τών τέκνων του κ. Ηρακλή και κ. Λίτσας Τσόντολου. Στά νεοφώτιστα έδόθησαν τά όνόματα Σπύρος και Δημητράκης. Άνάδοχοι Στέλιος Παπαδημητρίου και Δίς Ζίνα Σιγάλα.

—Είς τόν Ι. Ν. Άγ. Νικολάου την 30ην Μαΐου έδαπτίσθη ο υίος του κ. Κων)νου Δράκη (γαμβρός Στ. Μαρκάκη) λαδών τό όνομα Δημήτριος.

—Είς τόν Ι. Ν. Άγίου Βασιλείου Πειραιώς έδαπτίσθη το αγοράκι τών κ. Ανδρέου και κ. Μίνας Χρήστου και έλαβε τό όνομα Νικόλαος.

Νά ζήσουν.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο συμπολίτης μας Στέφανος Νιαμονιάκης το γένος Μηνά έδωσε

της δίδος Έλένης Γκάσταλη το γένος Καθρονού.

Θερμά συγχαρητήρια

ΓΑΜΟΙ

Είς τόν Έρδον Ναόν του Άγίου Κωνσταντίνου Πειραιώς έτελέσθησαν οι γάμοι του συμπολίτου μας κ. Αθανασίου Καμβύση υιού του άνταποκριτού της εφημερίδας μας κ. Εύθ. Καμβύση μετά της Δίδος Βύλλης Καρύδη.

Η εφημερίδα μας εύχεται κάθε εύτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Απεβίωσεν πλήρης ήμερών και έ κηδεύθη είς τό Γαλαξειδί ή συμπολίτις Εύτυχία Σκουτεράκου.

—Τήν 14ην Ιουνίου 1976 απεβίωσεν στο Γαλαξειδί και έκηδεύθη εκεί την έπομένην είς βαθύ γήρας ή Βιολέττα χήρα Νικολάου Βαρλάμη, τό γένος Ευσταθίου Σιδηροπούλου.

—Απεβίωσεν και έκηδεύθη είς Ν. Σμύρνην ο συμπολίτης Σπύρος Παρασκ. Μητρόπουλος.

—Απεβίωσεν και έκηδεύθη είς τό Γαλαξειδί ή Αικατερίνη χήρα Ι. Σωτηρίου.

—Απεβίωσεν είς τας Άθήνας και έκηδεύθη είς τό Γαλαξειδί ή συμπολίτις Χριστίνα Κασιδάκη.

—Απεβίωσεν και έκηδεύθη είς τό Γαλαξειδί ο Εύθύμιος Μπαρλιακός ή Θυμιάλας.

—Απεβίωσεν και έκηδεύθη ο συμπολίτης Ίωάννης Κυριαζής.

Τούς οικείους συλλυπούμεθα.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τήν 20ην Ιουνίου και ώραν 10.30 π.μ. είς τό Γ' Νεκροταφείον Άθηνών (Αίγιάλεω) έτελέσαμεν τό νμ μέσον του άγαπημένου συζύγου, πατρός, αδελφού

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΡΑΓΑΝΗ

Η σύζυγος Αικατερίνη Τραγανή. Τά τέκνα: Κωνίνα και Νικόλαος Κόμη. Η έγγονή.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Τήν άγαπημένην μας Μαρία Κυρ. Άρβανίτου που έλαβε τό πτυχίον της Νομικής με τό βαθμό "Άριστα, μαζί με τόν Κωνσταντή την συγχαίρομε θερμά και της εύχόμεθα καλή σταδιοδρομία.

Μίνα Κατσανάκη

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Στόν κ. και κ. Άλεξάνδρου Κοντέα που απέκτησαν αγοράκι τούς εύχομαι νά ζήση.

Μίνα Κατσανάκη

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Η δίδς Μαρία Κυρ. Άρβανίτου έλαβε κατόπιν έπιτυχών έξετάσεων τό πτυχίον της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Άθηνών με τόν βαθμόν "Άριστα.

«Τό Γαλαξειδί» συγχαίρει θερμά.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΣΤΑ ΞΕΝΑ

Ο έκ πατρός Γαλαξειδιώτης Παναγιώτης Δημ. Τζαβέλλας έδωσε τίς νενομισμένες έξετάσεις είς τόν Άμερικανικόν Πνεπιστήμιον και έλαβεν τό πτυχίον Μηχανικού Μηχανολόγου. Η εφημερίς μας συγχαίρει εύχόμενη καλήν σταδιοδρομίαν.

—Ο πρωτότοκος υίος του συμπολ. Εύθ. Ηλ. Γουργουρή, έγκατεστημένου είς Λός Άντζελες ΗΠΑ, Ευστάθιος έγένετο δεκτός με ύποτροφίαν είς τό εκεί Πανεπιστήμιον λόγω ύψηλής βαθμολογίας ως άπόφοιτος του άμερικανικού Γυμνασίου της ίδίας πόλεως.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κους Κους Ίωάννην Καστρήσιον Δικηγόρον, Δημήτριον Χλωρόν Βουλευτήν Φωκίδος, Ίωάννην Άσιμην Νομάρχην Φωκίδος γιά τά καλά σας λόγια σας εύχαριστούμε. Η όμιλία του κ. Τάσου Σκιαδά, έλπίζουμε νά πραγματοποιηθή προσεχώς.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ Παρακαλούνται οι κ.κ. συνδρομηταί όπως γνωρίσουν είς τά Γραφεία του Συνδέσμου τό Τηλέφωνόν των.

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

ΕΙΣ ΑΠΟΡΟΥΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΣ Κατά τας έορτάς του Πάσχα ο Συνδεσμος δένειμεν δωρήματα είς άπέρους συμπολίτας Άθηνών - Πειραιώς και Γαλαξειδίου διά Ταχυδρομικών έπιτακτών. Διά τόν σκοπόν αυτόν διετεθή το ποσόν των 13.000 δραχμών.

ΔΩΡΕΑΙ ΥΠΕΡ ΝΑΩΝ

ΥΠΕΡ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

δραχ. 500.

Διά την έσωτερικήν άνακαίνισιν του Ι. Ν. Άγίου Νικολάου Γαλαξειδίου προσέφερον οι κάτωθι:

1) Γεώργιος Θωμάς είς μνήμην αδελφής του Άλτανιώδς δραχ. 2.000.
2) Γεώργιος Μητρόπουλος και ή σύζυγος αύτου διά τόν Άγιον Γεώργιον δραχ. 500.

Τό Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον εύχεται καί εύχαριστεί.

Διά τό Συμβούλιον Ο Πρόεδρος

Άναστ. Φαρδέλλος

ΥΠΕΡ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

1) Άναστασία Ίωάν. Τρίγκαλα

Χαράλαμπος Γκελεστάθης

—Ιερεύς

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΑΝΑΓΚΑΙΟΥΝΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

Όσοι έκ τών συμπολιτών έπιθυμούν νά δωρήσουν βιβλία προς την Κοινοτική Βιβλιοθήκη του τόπου μας, παρακαλούνται νά έχουν υπ' όψει τούς, όσο είναι δυνατόν, τόν παρακάτω πίνακα τών άναγκών του:

1) Η έγκυκλοπαίδεια «ΔΟΜΗ»

2) Κων)νου Σάβας: «ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ»

3) Άναστασίον Ν. Γούδα: «ΒΙΟΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ»

4) ΚΑΡΑ ΚΡΟΥΜΠΑΧΕΡ: ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ.

5) Έκδοσις «Χρυσός Τύπος»: «Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ»

6) Έκδοσις «Χρυσός Τύπος»: «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ»

7) Έκδοσις ΠΑΠΥΡΟΥ: ΔΙΤΟΜΟΝ ΕΓΚΥΚΛ. ΛΕΞΙΚΟΝ

8) Έκδοσις ΠΑΠΥΡΟΥ: ΒΑΣΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛ. ΣΠΟΥΔΩΝ.

9) Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ: «Μέγα Λεξικόν της Έλληνικής Γλώσσας»

10) Έκδοσις ΠΑΠΥΡΟΥ: ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ — ΙΣΤΟΡΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗΣ.

11) Α. Σιμπούλου: «Ξένοι Περιηγηταί στην Έλλάδα» (τ. 3.).

12) Μιχ. Περάνης: «ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΠΟΙΗΣΕΩΣ»

13) Μιχ. Περάνης: «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ»

14) Τήν ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ.

15) Τό ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ.

16) Φώτη Κόντογλου: ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ.

17) J. HOLZNER: «Παύλος».

18) Γ. Βαλέτα: ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ Άπαντα.

19) Έκδοσις ΦΥΤΡΑΚΗ: ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΠΟΧΩΝ.

20) Έκδοσις Φυτράκη: ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΜΟΥΣΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

21) Κ. Δ. ΓΕΩΡΓΟΥΛΗ: «Γενική διδακτική» «Ειδική Διδακτική»

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Εύχαριστούμεν θερμότατα πάντας τούς συμμετεσχόντας είς τό πένθος μας επί τη άπωλεία της πολυαγαπημένης μητέρας και μάμης, ΕΥΤΥΧΙΑΣ Ν. ΣΚΟΥΤΕΡΑΚΟΥ

Τά τέκνα της: Έφη Κυριαζή, Κων)νος και Έλένη Καμαντή, Οίκογ. Πανουργιά Σκουτεράκου, Οίκογ. Μίχου Σκουτεράκου, Οί έγγονοί Θεμιστοκλές Καλμαντής και Ξένη.

—Τούς άπανταχού άγαπητούς μας φίλους και πατριώτας τούς συμμετεσχόντας είς τό βαθύ πένθος μας επί τη άπωλεία του προσφίλου συζύγου και πατρός ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ θερμάς εύχαριστούμεν.

Η σύζυγος Άλεξάνδρα Μητροπούλου. Τά τέκνα: Ευσταθία και Ίωάννης Καθύρης. Οί έγγονοί.

ΒΡΑΒΕΥΣΙΣ

Είς τά «ΚΗΦΙΣΙΑ 1976» της Χ.Ε.Ν. το Δεύτερον Βραβείον Διηγήματος έλαβεν ο φίλος Άρχιποίαρχος κ. Νικόλαος Σταθάκης διά τό διήγημά του «Τό Ναυάγιο».

ΥΠΕΡ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Θεοδώρα Ζεντέλη δραχ. 1.000.
Άνδρέας Πλουμίδης δραχ. 200.
Άνώνυμος δραχ. 100.

Στέφανος Ναμονιώτικης δραχμ. 200.

Μαρία Ηλ. Κωθρονού δραχ. 500.
Άνώνυμος δραχ. 1.000.

Εύθυμία Άγγουρά δραχ. 100.
Άνώνυμος δραχ. 200.

Άνώνυμος δραχ. 500.
Τούς άνωτέρω δωρητάς εύχαριστούμε θερμάς.

Διά την Έπιτροπή

Χαράλαμπος Γκελεστάθης

—Ιερεύς

Νέο έργο

του Δ. Σταμέλου

Με τόν τίτλο «Τό λιοντάρι της Κλεφτουριάς», (Άντρούτσος, ο πατέρας του Όδυσσέα), κυκλοφορεί, προσεχώς, τό νέο διβλίο του Δημήτρη Σταμέλου.

Στό έργο αυτό, όπου συνταιριάζεται ή λογοτεχνική άφήγηση με την ιστορική πραγματικότητα, ζωντανεύεται ή ήρωική και δραματική φυσιογνωμία του περίφημου Κλέφτη, προβλήματα που άναφέρονται στην καταπληκτική του δράση και τινεύονται λύνονται και ή πολυσήμαντη συμβολή του γιά την άπελευτόν άργό του θάνατο στην Κωνσταν έβρωση από την τουρκική σκλαβιά άποκαλύπτεται σε όλο τό μεγαλείο της και την έκταση.

Μαρφή κορυφαία της Κλεφτουριάς, ο Άνδρουτσος παρουσιάζεται στο έργο αυτό έπειτα από εξαντλητική και συστηματική έρευνα σ' έλληνικές και ξένες πηγές, με τρόπο ώστε ή λογοτεχνική άνάπλαση της έρωλικής του ζωής νά έπιβεβαιώνεται ιστορικά και νά τεκμηριώνεται βιβλιογραφικά.

ΕΠΙΔΗΜΟΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Ο Μαιευτήρ Γυναικολόγος κ. Βασίλειος Άν. Τζιγγούνης, έγγονός της άληθμονήτου Προέδρου μας Στ. Τζιγγούνη έξεπώνησε την επί διδακτορία διατριβήν του ή οποία πραγματεύεται την λειτουργίαν ού έμβρυού παγκρέατος.

Ο κ. Β. Τζιγγούνης άναχωρεί έν τός του μηνός διά τας Η.Π.Α. με ύποτροφίαν του Πανεπιστημίου της ΓΕΩΡΓΙΑΣ όπου θά έργασθώ πλησίον του Καθηγητού ΡΟΜΠΕΡΤ ΓΚΡΗΝΜΠΛΑΙΝΤ σε θέματα Γυναικολογικής ένδοκρινολογίας.

ΤΟ ΝΕΟ ΕΞΩΚΚΛΗΣΙ

Μας πληροφορούν, ότι, μετά από άγισμό, έτέθηκε στις 7 Άπριλίου 1976 ο θεμέλιος λίθος και έξακολουθεί ή ανέγερση του νέου εξωκκλησίου του Άγίου Φανουρίου, στο Γαλαξειδί, γιά τό όποιο έχομε γράψει σχετικό άρθριδιο στο φύλλο μας του περασμένου Άπριλίου, με τίτλο «ΤΟ ΛΕΥΚΟ ΕΞΩΚΚΛΗΣΙ».

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΛΙΜΕΝΟΦΥΚΟΣ

Άπό της 1-4-1976 έτοποθετήθη είς τό Λιμεναρχείον Γαλαξειδίου ύπό του Υ.Ε.Ν. ο Λιμενοφύλαξ άρμενιστής Κρεμασμένος Παναγιώτης. Ούτω ένισχύεται κάπως ή έξυμεις του Λιμεναρχείου και καλύπτει ίκανοποιητικώς την περιοχή της δικαιοσύνης του.

ΒΡΑΒΕΥΣΙΣ ΜΑΘΗΤΡΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

Τό καβιερωμένο ύπό του Συνδέσμου Βραβείον 1.000 δραχμών διά τόν άριστεύσαντα μαθητήν του Δημοτικού Σχολείου Γαλαξειδίου έφέτος έλαβεν ή μαθήτρια της ΣΤ' τάξεως Άγγουρά Χρυσάφουλα ού Σπυρίδανος.

Θερμά συγχαρητήρια.

«ΤΥΠΟ — ΕΚΔΟΣΕΙΣ»

Άναλαμβάνομεν την έπιμέλειαν των έκδόσεών σας είς Βιβλία, Περιοδικά και Έφημερίδας ως και παντός είδους άλλας έκδοτικές έργασίας είς την Έλληνικήν, Άγγλικήν, Γαλλικήν και Γερμανικήν. Σωτήρης 6 — Τηλ. 427-464 ΠΕΙΡΑΙΕΤΣ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ο κ. και ή κ. Άναστασίου Τζιγγούνη είς μνήμην εξαδέλφου των Σπυρ. Λιζάρδου δραχ. 500.

—Ο κ. και ή κ. Εύθυμίου Τζιγγούνη είς μνήμην εξαδέλφου των Σπυρ. Λιζάρδου δραχ. 500.

—Είς μνήμην λατρευτού μας πατρός Σπυρίδανος Μητροπούλου ή οίκου, Ίωάννου Καθύρη δραχ. 1000.

—Είς μνήμην λατρευτού μου συζύγου Σπυρ. Μητροπούλου ή κ. Άλεξάνδρα Μητροπούλου δραχ. 500.

—Η κ. Παρασκευούλα Ξηρού έδωρησε τά ασφάλιστρα του γραφείου του Συνδέσμου άνερχόμενα είς τό ποσόν των 226 δραχ. ύπό της άσφαλιστικής εταιρείας «Η Έθνική».

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. Κων)νος Κουμπούρης δωρεά στο Σύνδεσμο δραχ. 418.

—Ο κ. Γεώργιος Κοντόρηγας είς μνήμην Βιολέττας Βαρλάμη δραχ. 500.

—Η κ. Μαριάνθη Κατράκη είς μνήμην Βιολέττας Βαρλάμη δραχμ. 1.000.

—Η κ. Έφη Κοντοπούλου είς μνήμην γιαιγιάν της δραχ. 500.

—Η κ. Κούλα Δεδούση τό γένος Άρβανίτη είς μνήμην μητέρας της και λοιπών προσφίλων της δραχ. 1.000.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

—Ο κ. και ή κ. Χρήστου Παπαδιανάκη είς μνήμην των γονέων των και αδελφού των Παναγιώτη Παπαδιανάκη.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Έκ της 1ης σελ.

το 1964 επιδρά ανασταλτικά στο δημιουργικό της έργο, που συνεχίζεται άμεσα χωρίς την γνώριμη πληθωρική έκρηκτικότητα. Προέχει η άφυσή της στη διατήρηση της υγείας του λατρευτού συζύγου, ο οποίος παρ' όλες τις αντιξοότητες συνεχίζει την πνευματική του παραγωγή. Το 1970 πεθαίνει ο Λεκατσάς. Η Εύα παρ' όλη την αδάστα χτη δοκιμασία, με τσακισμένη ψυχή πασχίζει να τακτοποιήσει τα χειρόγραφα του για το τελευταίο του έργο, το «Διάνυσμα», που εξεδόθη από τη Βιβλιοθήκη της Σχολής Μωραΐτη. Με φιλοσοφημένη έγκριση της αυτοκυριαρχίας αλλοθώντας τον πόνο της δίνει διηγήματα της στη «Νέα Έστια», εν ώ συγχρόνως επεξεργασμένη από τουριστικές εκδρομές στο εξωτερικό επισκέπτεται ξένα πανεπιστήμια και γνωστούς νεοελληνιστές με την ελπίδα, ότι το μεγάλο έργο του Παναγιή Λεκατσά θα δροή μια μέρα τη διεθνή δικαιοσύνη.

Σ' αυτόν τον αγώνα, παράλληλα με την επαγγελματική της άσασχολησής της καθηγητριάς μουσικής και πιάνου στη Σχολή Μωραΐτη, έδωσαν όλες της τις δυνάμεις, όπως οι πολεμικές στην κρίση των έρωτα της μάχης. Πότε πίστευε, ότι όλα εκείνα ήταν ένα κακό όνειρο, πότε πίστευε ότι και το δικό της τέλος ρέν θ' άργυσε. Κι' έκανε κουράγιο, ώσπου άρρώστισε από την αδεράτευτη άρρώστια της εποχής μας πιστεύοντας ως τη τελευταία στιγμή, πως δεν ήταν τίποτα σοβαρό. Η έπιείνη νύση ήταν ραγδαία και τέλειωσε ήσυχα, έτσι όπως έζησε, χωρίς να βασανιστή το Μάη 1974 στον Εύαγ γελισμό. Άναπαύεται τώρα στο Α' Νεκροταφείο Άθηνων πλάι στον άνδρα της Παναγιή Λεκατσά.

Σήμερα το Γαλαξείδι την υποδέχεται. Το Γαλαξείδι του παρασμένου αιώνα, του θρύλου και των καρδιών, όπως η Εύα το έχει ξαναφέρει στη ζωή με τη φλογερή της πέννα.

Κάτω στο λιμάνι οι σκούνες, τα λώβερ, τα μπαρκομπέστια, οι μπρα τσέρες είναι άραγμένες σε παράτα μουσικού πανηγυριού. Μετά πανιά σενιαρισμένα στις άντνες τους έχουν διράει στα σανάρβα, στα άλμπουρέττα και τις τουρκετινες τα πολύχρωμα σινιάλα, που άνεμίζουν στην εαρινήν όμβρέλλα. Στις ρούγες και στα καντούνια οι σκιές των κατετανάων, των πληρωμάτων των καρδιών, των τεχνιτών, των ταρσανάδων, οι σκιές όλων των θαλασσιών της πολιτείας με τα γιορτινά τους και με τα καπέλλα στο χέρι παραμερίζουν με σέβας για να περάσει η όπτασία της Εύας, που ψιλή, άρχοντική, με στέρεη κορμοστασία και κλασσικά χαραγμένο προφίλ, με τα πλούσια μαύρα μαλλιά στερεωμένα πίσω χαμηλά οιο λαιμό, άπλη και καλωσυνάτη προχωρεί προς το σπιτικό των παπουδωγών νικών της, το Βλαμέκιο. Στο πέτρινο πλατύσκαλο της εξώπορτας τη καρτερεί η νύνα ή Βλάμενα για να της σφίξει στην άγκαλιά της και να της πει με καμάρη, πως ο Διήμαρχος άποφάσισε ξακουστός τεχνίτης να σκαλίσω σε άσπρο μάρμαρο την ωρία της θωριάς και να τη στήση στη πλατεία της πολιτείας για ν' άγναντεύη από κα άχόρταγα το Γαλαξείδι, που τόσο άγάπησε και τόσο τραγούδησε, για πάντα στο διάβα των καιρών.

Την υπερβατικήν αυτήν υπόσχεση του Δημάρχου οι σημερινοί Γαλαξείδιοι νοιάζουν να διαρκούν στη συνειδησή τους σαν όνειρο, σαν ιερό χρέος στη μνήμη της Εύας Βλάμη-Λεκατσά, της κυράς του Γαλαξειδίου.

Συγχωνυμένο το άκροατήριο έκαλυνε με χειροκροτήματα το τέλος του λόγου. Κατόπιν έλαβε το λόγο ο κ. Μανώλης Ρούνης, τ. Διόικητής Άντιον Όρους και κύριο στέλεχος του «Ζήνωνος» στο τσμά των πνευματικών και εκπαιδευτικών του εκδηλώσεων, και σχετικά για το έργο της τιμωμένης είπε μεταξύ άλλων τα εξής:

«Η στοχαστική πρωτοβουλία του

«Ζήνωνος» και του Συνδέσμου Γαλαξειδιωτών μας συγκεντρώνει σήμερα στο Γαλαξείδι για να άνακαλέσωμε στα πνεύματά και στις καρδιές μας την όμορφιά, την άρετή, την τέχνη και το ήθος της άλησμόνητης Εύας Βλάμη.

Όσοι την έγνωρίσαμε — όσοι άξιώθηκαμε τη φίλια και την άγάπη της Εύας Βλάμη, άνακαλούμε την ώρα τούτη την όμορφιά, την άρχοντιά και το κάλλος της: Γλυκύαχτη στο άδασίλειτο χαμόγελό της, άπλη στην πνευματική λάμψη της, έγκάρδια πάντοτε στην ανθρώπινη παρουσία της — κι' ο λόγος της (έκείνη ή μουσική άρμονία της φωνής της) ήταν περίσσευμα καρδιάς και πνεύματος.

Όσοι έγνωρίσαμε την Εύα Βλάμη — όσοι άξιώθηκαμε την τιμή και την εύνοια να συνοδοιπορήσουμε μαζί της και να την καμαρώσουμε τιμημένη άρχοντοπούλα της Γαλαξειδιού, πρωτοκαπετάνισσα της λογοτεχνίας μας και άράστο, άνεπανόληπτο πρότυπο θηλυκής χάρις και πνευματικής έξαρσης, στοχάζομαι ότι ή συγκίνησή μας την ώρα τούτη ταιριάζει να άποδοθη με την θαυμαστική δόνηση των λυρικών στίχων ενός ποιητή, που την «Τρεχαντήρα» του άπάγγελλε ή Εύα Βλάμη όταν προσπερνούσαμε τους Δελφούς και κατεβαίναμε για το Γαλαξείδι:

«Έγώ μ'αι που όνειρευτήκα, μες σε δραγίες και κρίνα,
Σε να σκιρτάς, άρχόντισσα ζαρκάδα κι' έλαφίνα.»

Και ή άξια άδελφή της ή κυρία Καίτη Βλάμη - Ρηγοπούλου, που στάθηκε, με θαυμαστή άφασίωση και φροντίδα κοντά στην Εύα Βλάμη ως την πικρήν ώρα του θανάτου της, άς κρατήσει για παρηγοριά της τα λυρικά δίστιχα του Σικελιανού:

«Κι' ως σταύρωσε τα χέρια της στο στήθη πάνω μόνη
κι' ώρα την ώρα ο σάνατος τη σκαπαίε ως ά χιόνι

κι' ως είδα έτοιμοθάνατη την όψη της να μένη
σε τρίςαθο χαμόγελο λουσμένη, θυσισμένη.»

Άλλά ικ' έκείνοι, που δεν έγνωρίσαν την Εύα Βλάμη στη σύντομη τα τόσο πλούσια έγκόσμια διάδοσή της — όσοι δεν μετάλαθαν από τη ζεστασιά και τον πλούτο της ανθρώπινης παρουσίας της, όσοι την έγνωρίσαν κι' όσοι θα την γνωρίσουν διαδόχοντας τα διδία της, τα έβροχα δημιουργήματα του πολυδύναμου πεζογραφικού ταλέντου της, κι' έκείνα τα μοναδικά εικονίσματα της τέχνης της, (όπου με κοντύλι άξιο ιστόρησε άνθρωπος, τοπία και περιστατικά, για να σωθούν μέσα στο πέρασμα του χρόνου, καθώς έσώθηκε ή μορφή του Χριστού πάνω στο «Άγιο Μαντήλι») — όσοι, λοιπόν, έγνωρίσαν την Εύα Βλάμη από τα λαμπρά πεζογραφημάτά της γνωρίζουν και θα μαρτυρούν ότι— αυτή ή πεντάμορφη άρχοντοπούλα του Γαλαξειδίου, (που γεννήθηκε στον Πειραιά από παλιά γαλαξειδιώτικη οικογένεια κατετανάων και που πέθανε νέα τον Μάη 1974 στην Άθήνα) στάθηκε και θα μείνη στο χώρο της νεοελληνικής γραμματείας μια από τις κορυφαίες πεζογράφους μας.

Για την νεοελληνική γυναικεία πεζογραφία ή δυναμική παρουσία της Εύας Βλάμη, έκει γύρω στα 1947, θέτει και σημαδεύει ένα άποφασιστικό όρόσημο.

Πρίν από την Εύα Βλάμη ή γυναικεία πεζογραφία μας άμφιταλαντεύονταν συχνά στους προβαλάμους του συμβιβασμού και της λεγόμενης «άθνηακής» δημοτικής, δηλαδή δεν είχαν κατακτήσει και δεν είχαν καταξιώσει στα κείμενά τους την ελληνική γλώσσα στην έσωτερικήν άσθησή της, στη σφριγηλή δομή της λάμψης της. Και το έζουρμε πιά όλοι ότι στην πεζογραφία προσάντων το βασικό στοιχείο είναι ή γλώσσα, ή γλώσσα ενός τόπου και μιας εποχής.

Για τη νεοελληνική γυναικεία πεζογραφία, όπως πορευόνταν έκει γύρω στα 1947, ισχύει ο σολωμικός στίχος — άξαφνα, σε ώρα εύλοκήν ή άστραψε φώς και γνώρι-

σεν ο νιός τον έαυτό του.»

Έρχεται ή Εύα Βλάμη, ή Εύα, ή λυγατέρα του Γαλαξειδιώτη Καπετάν Νικόλα Βλάμη, και όροετεί άποφασιστικά την γυναικεία πεζογραφία μας με το πρώτο διδίο της. Είναι ένα διδίο, που το όνειρευόνταν πολύ, πρίν, από μικρό κορίτσι, την ώρα που ή λίγο μεγαλύτερη άδελφή της, ή ευγενική κυρία Καίτη Ρηγοπούλου, την παρακάλεγε να στρωθούν στο παιχνίδι, ενώ ή Εύα «χωνόταν σε μία μεγάλη πολυθρόνα κι' έστηνε ατί, στις διηγήσεις του καπετάνιου πατέρα της, λατρεύοντας σιγά-σιγά τη θάλασσα, έτσι που κάποτε είπε πως θα ήθελε πολύ, παρά πολύ, να γίνη καπετάνισσα, μία πραγματική γυναικα καπετάνισ, να ταξιδεύη σ' άπέραντες φουρτούνισμένες θάλασσες και μακρινά πελάγη.»

Βέβαια Καπετάνισσα του πελάγου δεν έγινε. Άναδείχθηκε όμως ή Εύα Βλάμη, με την καθολική κι' άνεπιφύλακτη άναγνώριση, καπετάνισσα στο χώρο του Νεοελληνικού λόγου, πρωτοκαπετάνισσα στη γυναικεία πεζογραφία μας.

Η Εύα Βλάμη έφερε στην πεζογραφία μας μία βαθιά, άκέραιη, δουμένη αίσθηση της γλώσσας, μία γλώσσα άρτια και υποδειγματική, που δγαίνει από τις ρίζες της γής της της παράδοσής μας — από τα πατρικά χρώματα και τα έλληνικά πελάγη, που είναι ποτισμένα με δάκρυα, ιδρώτα κι' αίμα, — μήτρα και στίβος για την μετουσίωση του δημιουργού.

Στο πεζογραφημά της ή γλώσσα είναι στάδιο ιερό και έπαθλο ύψος, — το ύφος της είναι καρπός ευθύνης, δώματος και καλλιτεχνικής δημιουργίας. Και ή έκφρασή της, ή άναπνοή της θα έλεγε, είναι ο γνήσιος δημοτικός λόγος μας, που προβαίνει από την διάρκεια της ελληνικής γλώσσας, από τα βάθη των αιώνων, από τον πόνο και τον άνόνα νεύου — από τη λαική άστική.

«Θάλασσα είμαι κοπελιά και νύφη
θέ να γίνω
τ' άλλο ταξίδι φέρ' τον μου κι' ό,τι μου πείς το δίνω.»

Ο λόγος της Εύας Βλάμη είναι δεμένος με την άδιατάρακτην ενότητά ιστορίας και ζωής του τόπου μας, είχε τις ρίζες του στην παλιά ιστορία του Γαλαξειδίου, που την έγραψε, (όχι άφωρο μ'ά με σπαθί, κι' ούτε άνασάινει το λιδάνι με μπαντούι), ένας καλόγηρος που θυμίζω Μακρυγιάννη, ο Εύθυμιος Πενταγιώτης. (Και μέσα από τούτη την ιστορία, έπίστευε ή Εύα Βλάμη, δγαίνει το παλιό Γαλαξείδι, σά χωροπούλα πελεκημένη στο σίδερο, άλλοι γκεμισμένη κι' άλλοι στητή, άλλοι κεραυνωμένη κι' άλλοι γελαστή, — μισοσκότεινη μέσα στο φώς μισοφώτεινη μες στο σκοτάδι...)»

Για να κατακτήσει την αίσθηση της γλώσσας, τη σφριγηλή δομή του λόγου της (ή πληροφωρία μας δίνεται σε μία συνέντευξη της κ. Καίτη Ρηγοπούλου στο περιοδικό «Γυναικα») ή Εύα Βλάμη σάν καταπίδατκε για να γράφει το πρώτο της διδίο ήρθε κι' έμεινε στο Γαλαξείδι γι' άρεκτό δίστασμα, μαζεύοντας μέσα της εικόνες κι' έντυπώσεις που μετέφερε ζωντανά, κρατώντας άγνη τη γλώσσα των θαλασσινών, με τα στράλια και τους φλόκους, την τουρκετινά και τον πλωριό παπαγίγκο.

Από τις ρίζες αυτές και με τον σκληρόν αγώνα και το πλούσιο ταλέντο της Εύας Βλάμη ξανάβρισκε το 1947 ή γυναικεία πεζογραφία μας έναν δρόμο μεστό από άπε έλληνικήτητα, πλημμυρισμένον από άδρο φώς και δονούμενον από σφριγηλό πνύμα.

Αυτή την πολυσήμαντη προσφορά στο χώρο της λογοτεχνίας μας ή κοπελίτσα του 1947, ή Εύα Βλάμη, την κατέθεσε σε θαυμαστή σεμνότητα. Οι άληθινοί δημιουργοί έχουν σεμνότητα και άπεινοφροσύνη.

Η Εύα Βλάμη έστέλιζε την άραία ζωή της με τη Χριστιανικήν άρετήν της ταπεινοφροσύνης. Ήταν βαθύτατα ριζωμένη στις δίδασκα και στη δίωξη της Όρθοδοξίας. Στο «Γαλαξείδι» της γράφει: «Πο-

τές δε σπούδαζε τη Θρησκεία, άλλα την έμαθα πάνω στα γόνατα των παπουδωγών μου και την άκούω με πίστη.»

Στις τελευταίες μέρες της ζωής της, τον Μάη 1974, στον «Εύαγγελισμό» ή Εύα Βλάμη ζητούσε να άπαλύνη, να άπεδιώξη την άνησυχία, τον πόνο, το σπαραγμό της άδελφής της: — «Μήν άνησυχείς, μήν τρέχεις, μη σκοτώνεσαι — Δέν χρειάζομαι νοσοκόμα, έχω εδώ ή «Βίβλο» μου.»

Είχε τη «Βίβλο» την άπάγουσα στη ζωή. Και θα είχε διαβάσει το λόγο του Παύλου: «ότι ο Θεός έδοκίμασεν αυτήν και εύρεν αυτήν άξίαν έαυτού» ως χρυσόν έν χωνευτήριω έδοκίμασεν αυτήν και όλοκαύρωμα θυσίας προσέδεξάτο αυτήν.»

Έκείνες τις ύστατες ώρες της ή Εύα Βλάμη θα θυμόταν τί έγραψε ή ίδια στα δικά της διδία για τον Μαστρο Νικόλα τον Ήπειρώτη, τον ξακουσμένο σκαλιστή: «Κι' ένιωσα πως ή ζωή της δεν είχε νόημα πιά. Τον έρριξε το σκοπό της και τον ξετέλεσε. Τώρα θα πάη κοντά στον Κύριο, που χρόνια τούς δούλεψε πιστά κι' έμαθε κάθε του πόνο και κάθε χαρά του.»

Ίσως είχε νιώσει ή Εύα Βλάμη πως ή ζωή της δεν είχε νόημα πιά. Το 1970 είχε πεθάνει ο άνδρας της, ο λατρευτός της σύντροφος, ο Παναγιής Λεκατσάς, ο διαπρεπής μελετητής, ο μοναδικός έθνολόγος μας.

Το συνταίριασμά τους ήταν απόλυτο. Τους θυμίζαμε στο σπύτι της όδου Σπετσών να μελετούν και να γράφουν. Να άποφεύγουν τις κομικές έμφανισές, τα πνευματικά σαλόνια, την μετριοπραξία των κοινικών συμβιβασμών.

Ευνούμαι το τελευταίο βράδι μαζί τους το Νοέμβριο του 1967 πρίν φύγα άπ' την Άθήνα. Η Εύα Βλάμη, λαμπρή οικοδέσποινα με την παράδοση της Γαλαξειδιώτικης άνοντιάς της, είχε φροντίσει το μυστικό δείπνο του άποχαιρετισμού μας. Κι' όλόγουρά της ο λατρευτός της Παναγιής, ή άδελφή μου κι' έγώ. Ήταν οι σκληρές μέρες που άρχιζαν, — ή άλωση της Δημοκρατίας, ή Έλευθερία στο γύφο, τα πρώτα συμπτώματα της άρρώστιας του Λεκατσά και κάποιο προαίσθημα όριστικού άποχωρισμού, που το έτόνιζεν ο Παναγιής ώρα του άπασιμου: —Παίος ξέρει πως θα ξαναβρούμε!

Μετά το θάνατο του άντρα της ή Εύα Βλάμη έπαψε σχεδόν να γράφει και προσπαθούσε με άπέραντο σεβασμό να ταχτοποιήση τα χειρόγραφα του Λεκατσά. Η ζωή της έχει τσακίσει. Έργάζεται άκόμη στη Σχολή Μωραΐτη καθηγήτρια μουσικής, άρρωσταίνει, ταξιδεύει στο Λοιδίνο. Η δική της δουλειά δεν φανόταν να την άπασχολή «—Ναι, κάτι γράφω, είχε πεί στην Μαρία Καραβία, κάποιο μυθιστόρημα έχω στο μυαλό, με δεν θαρρώ, γράφω, σκίζω, ή δουλειά του Παναγιή είναι εκείνη, που με νοιάζει...»

Έχει γράψει μόνον ένα διήγημα με τον τίτλο «Έκείνο ο πρίων», που δημοσιεύτηκε στη «Νέα Έστια» (Ιούλιος 1973) για να υποδηλώσει την Άθήνα, που υποφέρει από έλλειψη όργων, έλευθερίας κάτω από την κατοχή της στρατιωτικής τυραννίας. Άλλά και για αυτό το μοναδικό διήγημά της (—αυτή ή άλλοτε πολυγραφώτατη συγγραφέας του «Γαλαξειδίου» (1947) του «Σκελετόβραχου», (1950), το «Όνειρα της Άγγελίκας» (1958), «Στον Άργαλειό του φεγγαριού») άναρωτιόταν: —Πώς θα τδρίσκε ο Παναγιής;

Άλλά ο Παραστάτης, όπως τον έγραψε στην άφιέρωση του «Σκελετόβραχου» λείπει, δεν έκλαιγε ως το Μάη του 1973 όπως ή Γούλα, — όχι με λόγια, ούτε με άναφυλλήτά. Μα με έκείνο το σιγοψιχάλισμα των ματιών, που ποτέ δεν στεγνώνουν...»

Το πρώτο διδίο της το «Γαλαξείδι» είναι, έτσι όπως το θέλησε ή Εύα Βλάμη, έργο βαθιάς άγάπης, προσφορά καρδιάς και πνεύματος και σύνθεση αίσθηματος και τέχνης. Είναι ένα άφηνιμα ζεστό και πολυδύναμο, που ίσσορεί με υποδηλωτική λόγο την προκοπή, το μεγαλείο, τη

δέξα και τον ξεπεσμό του Γαλαξειδίου.

Το «Γαλαξείδι» δεν είναι το άπλο χρονικό, που μεταφέρει στις σελίδες του γεγονότα και περιστατικά της ιστορίας, άλλα ή λυρική καταξίωση του Γαλαξειδίου — ή άνάστασή του κάτω από το φώς της άγάπης και της νεσταλγίας.

Η Εύα Βλάμη ήταν δεμένη με τη ζωή και με τη μοίρα του τόπου μας —λες κι' έβγαине από τη λαμπρή θεωρία των γυναικών του παλιού Γαλαξειδίου, που ήταν το βεμέλιο της φονιάς, μία και ο άντρας ταξίδευε: «... Κι' ή καλοφαιλίτρα ή κυρά στεριώνει μένη της την άρχοντιά του τόπου, γιατί στής μάννας το καλσπερπάτημα πισωπατεί ή κάθε πολιτεία. Κάθε νιογέννητο κορίτσι, λέγανε οι συντοπίτες μου, είχε στο μέτωπο γραμμένο το ριζικό του:

Χαρά και γέλιο
Κλάμα και δόγγος.

Και τούτο δά σά μου το λέγανε, σάν είμωνα μικρή, έτρεχα κι' έγώ στον κατρέφνη να δώ το ριζικό μου. Μ' άργότερα, πολύ άργότερα, ένιωσα πόσο τούτος ο λόγος είναι δικίος και θαδύς...

Στο «Γαλαξείδι» της ή Εύα Βλάμη άνακαλύπτει το βάθος των πραγμάτων και την ουσία των γεγονότων. Πέρα από την έπιφάνεια εισδύει στο βάθος και συνθέτει το λόγο της με υποδειγματικήν ενότητά και στερεότητα. Οι εικόνες της λάμπουν από συγκίνηση κι' ένάργεια.

Γαλαξειδιώτες κατετανάοι ταξιδεύουν, παλεύουν, χάνονται μέσα σε άχούς παραμυθιών και θαλασσινών δραμάτων και ξαναγυρίζουν στις σελίδες του «Γαλαξειδίου», που δεν είναι μόνον έργο βαθιάς άγάπης, άλλα είναι άκόμα άφιέρωμα ελπίδας στα θαλασσινά καπορθώματα και στις πολυδύναμες περιπέτειες των μυθικών κατετανάων, που έστέριωσαν την πολιτεία και τα πλούσιμα της και των λαμπρών παλληκαριών της Γαλαξειδικής νατουργίας.

Στο λόγο της Εύας Βλάμη το Γαλαξείδι άνασταίνεται στη λαμπρή εύκλεια των άρχαίων χρόνων του — με τις πεντακάσιες σημαίες καρδιών και τις έξι χιλιάδες ψυχομέτρι. Στα μάτια της Γαλάνως — γοργόνα άκροφύκουρης γαλαξειδιώτικου καρδιού — ή Εύα Βλάμη εδιάδα σε την παρασμένη ζωή και την παλιά ναυτική δόξα της πατρίδας της κι' άνάστησε με θαυμαστή συνθετική ίκανότητα, παραστατικές εικόνες από το θαλασσινό έπος — τις χαρές και τις πίκρες της πολιτείας μας.

Μετά το λυρικό χρονικό έρχεται ή ώρα του μυθιστορηματος: ο «Σκελετόβραχος» είναι ή μυθιστορηματική συνέχεια του «Γαλαξειδίου» —είναι ή μοίρα της ναυτικής πολιτείας, που πέφτει στον άφανισμό, όπως έβει κι' ο Σκελετόβραχος πότε στο κρεβάτι και πότε στη μεγάλη ναυτική του καθίστρα. Στα 1950 έφερε στη λογοτεχνία μας τον «Σκελετόβραχο» της έναν άδρο πρωτοκαπετάνιο του Γαλαξειδίου — πρώσο πο έπικό και τραγικό μαζί, παρουσία ύποδηλτικά πλαστουρημένη στο μέτρο της έξεχης δημιουργίας της.

Στο «Γαλαξείδι», στο τρικάταρτο μάρκο του Σκελετόβραχου, που καβντζαρε το Κεντρί κι' όρθοπαρίζει κι' άπό άνοιχτό το πέλαγο, έμπάρκαραν τα πρώτα παλληκάρια του τόπου, για να διαφεντεύουν το πανί και την πολιτεία. Όλοι επέρεπαι να σταθούν άξιοι στην κλήση του Χρέους τους. Οι ήρωες του μυθιστορηματος — όλα τα πλάσματα του «Σκελετόβραχου» κινούνται στο χώρο του τραγικού. Τα πλάσματα του «Σκελετόβραχου» δέχονται τα πλήγματα της μοίρας και στέργουν στην κλήση του Χρέους. Και καθώς έσημείωσε στοχαστικός κριτικός: «όλα ώθούν, άναγκάζουν, φέρουν στα έσχατα, στα κατάνακρα του σπαραγμού — κι' ή Μοίρα πλίσσει άνάλογητα ως τον τελευταίο...»

Τα πανιά νικήθηκαν ένα άγριο θεομήνι έξω από το μεγαλονήσι της Συμμεράρας έλυσσε το καράβι στα δύο. Ο Νικόλας, ο γιός του Σκελετόβραχου, και τα πρώτα παλληκάρια

του Γαλαξειδίου θαλασσοπνίγηκαν και ρημάχτηκε μαυροντυμένη ή πολιτεία. Ο περήφανος Σκελετόβραχος έπιστρέφει στο Γαλαξείδι έθλο κουφάρι.

Στο «Σκελετόβραχο» όλοι κι' όλα έπεσαν, άφου βέβαια έφτασαν στις έσχατιές του σπαραγμού, στην άκραία όδύνη.

Ο «Σκελετόβραχος» είναι ένα έργο πολυδύναμης έμπνευσης και άρτιας μορφής. Η «Όμάδα των Δώδεκα» άπόνεμοντας στην Εύα Βλάμη το βραβείο 1952 άναγνώριζε ότι το διδίο αυτό δεν είναι μόνον το καλύτερο από όσα κατατέθηκαν πέρσι στην Έθνική Βιβλιοθήκη, άλλα και το άρτίωτερο από τα πεζογραφήματα των νεωτέρων συγγραφέων που κυκλοφόρησαν τα τελευταία χρόνια.

Στο «Σκελετόβραχο», όπως και στο «Γαλαξείδι», ο ζωντανός δημοτικός λόγος είναι για ήν Εύα Βλάμη ρίζα και βίωμα της. Ο έκφραστικός πλούτος είναι άφωγος και ύποδειγματικός. Η ουσία και το ύφος της είναι κλασσικά — το δάδισμα του λόγου της είναι κατ' εύθειαν άρχαϊκό.

Η θαλασσινή λογοτεχνία της Εύας Βλάμη — το «Γαλαξείδι» και ο «Σκελετόβραχος» είναι άρτια έργα άρετής και τέχνης. Η σχέση με τους χαρακτήρες, την άτμόσφαιρα και τη γραφικότητα της ελληνικής θαλασσινής ζωής έρχεται από το μακρύ — πάρεας, πρόγονο, μακρυνές ρίζες στα βάθη της Γαλαξειδιώτικης ναυτοσύνης. Στα πνευματικά έργα της Εύας Βλάμη, που άναδίνουν δροσιά, άλμυρά κι' άξιοσύνη, ή θάλασσα είναι δύναμη, καταφυγή και τροχούδι...

Τιμώντας σήμερα το Γαλαξείδι τη προσφορά και τη μνήμη της Εύας Βλάμη άς την χαιρετίσουμε με τον έξαίσιο στίχο της:

«Πέρασα πέρα από νύχτες, δρομους, λιδικά πετράδια
με χαροχτό καρπόπουλο της άρχοντίας σημάδις.»

Σε κατάλληλα ένδιάμεσα του λόγου του άπέδωσαν με παλμό και λυρική έξαρση άποσπάσματα από τα έργα της Εύας Βλάμη, το «Γαλαξείδι» και το «Σκελετόβραχο» οι γνωστοί καλλιτέχνες της πρόξας Βαεντρίκη Διαμαντοπούλου και Κώστας Καρχήδης. Παρατεταμένα χειροκροτήματα έπεσφράγισαν το μεστό και καλλοδουλεμένο λόγο του κ. Ε. Ρούνη.

Τέλος άνήλθε στο θήμα ή άδελφή της Εύας Βλάμη κ. Καίτη Βλάμη - Ρηγοπούλου και με δίστοκα συγκαταθέμενη συγκίνηση ευχαρίστησε τους άργανωτές της εκδηλώσεως και τους έμνηντες και εν συνεχεία παρότρυνε το είν μνήμην της Εύας Βλάμη καθέρι να ήν από την ίδια έτήσιο βραβείο με χρηματικών έπαθλο 2.000 δραχμών στη καλύτερη μαθήτρια στην Έγχεση Ίδεών της τελευταίας τάξεως του Γυμνασίου Γαλαξειδίου, που για φέτος το έλαβε ή μαθήτρια Εύθυμία Κων. Γρίβη.

Τις μεσημέριες ώρες της ίδιας ημέρας ήλθε στο Γαλαξείδι οι κογενειακώς ο κορυφαίος ζωγράφος μας κ. Σπύρος Βασιλείου με τους συνεργάτες - βοηθούς του και άμέσως άνήγηρσε στη κατάλληλα διασκευασμένη ισόγειο αίθουσα των αίώνων Έξιγγούνη - Αεζαντή στη παραλία (πρώην έστιατόριον) 35 πίνακές του, πολλοί από τους όποιους είχαν θέματα γαλαξειδιώτικα τοπία, σπύτια και μαγαζιά. Έπίσης εξέθεσε στην ίδια αίθουσα άντίτυπα του πρό έπτεκετής εκδοθέντος σε καλλιτεχνική έκδοση διδίου του «ΦΩΤΑ ΚΑΙ ΣΚΙΕΣ» πολλά άντίτυπα της πρόσφατης πρός τιμήν του καλλιτεχνικής έκδοσης της Έθνικής Πινακοθήκης με τίτλο «ΣΠΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ», ως και πολλά άντίτυπα της τρίπτυγης μεταξοτυπίας του από πίνακά του πανοραμικής θέας του Γαλαξειδίου από την έσοδο του λιμανιού του.

Το βράδυ έγιναν τα έγκαίνια της έκθέσεως, που την έπεσκέφθη

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Είς την 4ην σελ.

■ ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ■

‘Από τις τοπικές εφημερίδες «Φωκίες», και «Αγών της Ίτέας» αναδημοσιεύουμε την παρακάτω ανακοίνωση της Α.Ε.Μ. Βωξίταις Παρνασσού «ΣΤΕΓΑΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΑΛΟΥΜΙΝΑΣ ΕΙΣ ΚΑΜΙΩΤΙΣΣΑ ΑΓ. ΕΥΘΥΜΙΑΣ». Σύμφωνα με τις σύγχρονες αντίληψεις, οι εργαζόμενοι που είναι όλη την ημέρα στην βιομηχανία, είν πρέπει να αναγκάζονται να περάσουν και την υπόλοιπη ημέρα τους με τους ίδιους ανθρώπους σε οικισμούς ή ενιαίους χώρους, διότι έχει παρατηρηθεί πώς τούτο συχνά δεν είναι ευχάριστο και προκαλεί ψυχολογικά προβλήματα. Παρά το γεγονός ότι η μελέτη της μονάδας στη Καμιώτισσα δεν προβλέπει την δημιουργία οικισμού εργαζομένων, η εταιρεία «ΒΩΞΙΤΑΙ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ» μελετά το όλον θέμα της στεγασίας του προσωπικού της βιομηχανίας αλουμίνας. Στα πλαίσια της ελευθερίας επιλογής κατοικίας υπό του προσωπικού της νέας βιομηχανίας, οι οργανωμένες Κοινότητες της περιοχής θα μπορούσαν να προσφέρουν τις προϋποθέσεις για τη δημιουργία των καταλλήλων συνθηκών στεγασίας. Η εταιρεία θα μελετήσει και θ’ αντιμετώπιση το πρόβλημα της στεγασίας του προσωπικού στις διάφορες Κοινότητες της περιοχής εγκαίρως και εν συνεχεία μετά των εκπροσώπων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Έν Ίτέα τη 16 ‘Απριλίου 1976». ‘Από την ανακοίνωση αυτή προκύπτει καθαρά ότι η ‘Εταιρεία δεν θα στεγάσει τους εργατοϋπαλλήλους της σε συγκεκριμένο οικισμό — όπως έγινε στα «Λαππα Σπίτια» με τη Πεσσινέ — αλλά θα τους άφισε να διαλέξουν οι ίδιοι σε ποιά γειτονική Κοινότητα θέλουν να εγκατασταθούν. Εύκολα καταλαβαίνει κανείς τί σημασία έχει ένα τέτοιο μέτρο για το Γαλαξείδι. ‘Ας αντισταθμισθεί τούλάχιστο η μόλυνση του περιβάλλοντος που θα γίνει απ’ την ένταξη του ανθρώπινου δυναμικού της ιδιαιτέρως μας πατρίδας που διαρκώς εξαντλείται.

Για να χάσει όμως το Γαλαξείδι τη μεγάλη αυτή ευκαιρία, που θα του δοθεί στο άμεσο μέλλον, πρέπει από τώρα ν’ αρχίσει να μας απασχολεί το θέμα, απ’ την ουσιαστική του πλευρά. Κι’ αυτή είναι η δημιουργία των προϋποθέσεων για την εγκατάσταση όσων τού ναυτο μεγαλύτερου ποσοστού του εργατοϋπαλλήλικου προσωπικού, ξένης προέλευσης, της μεγάλης βιομηχανικής μονάδας, για διαμονή στο Γαλαξείδι είτε ως ενοικιαστών, είτε ως ιδιοκτητών, ανάλογα με τις συνθήκες που θα δημιουργηθούν. Είναι, δηλαδή, θέμα έξι σ ο ρ ρ ο π ή σ ε ω ς των όρων, μεταξυπρόσφορας και ζητήσεως, που ενοείται μόνον από τη λογική. ‘Ας το μελετήσει από τώρα η Κοινοτική μας ‘Αρχή, αφού, όπως προκύπτει απ’ την ανακοίνωση, σ’ αυτήν και στις αντίστοιχες αρμοδιότητες των γύρω Κοινοτήτων αποδίδεται η ‘Εταιρεία, για συνεννόηση γάσεως του προσωπικού της, για να είμαστε έτοιμοι, όταν θα έρθει η ώρα όπως κτών φρονιμών τα παιδιά....».

Σε άλλες στήλες μας δημοσιεύουμε το πρακτικό συνεδρίασης του Κοινοτικού Συμβουλίου μας, κατά την οποία έγιναν εισήγηση του κ. Προέδρου της Κοινότητας και έληξε απόφαση του Σώματος «έπ’ του έκπονηθέντος υπό της ‘Ομάδας ‘Αρχιτεκτόνων και Μελετών Ρυμοτομικού της Κοινότητος μας». Η εισήγηση, λεπτομερής και εκτενέστατη, δίνει πλήρη εικόνα του σχεδίου που καταρτίστηκε από την ‘Ομάδα, όπως φαίνεται, χωρίς σαφείς και συγκεκριμένες εντολές, αλλά σε πλήρη ελευθερία, με αποτέλεσμα να προτείνεται από το Σχέδιο η δημιουργία ενός «νέου» οικισμού, που δεν θα παραμυθωνόταν, πλώς, το σημερινό, αλλά κυριολεκτικά δεν θα είχε σχέση με το Γαλαξείδι, όπως είναι γνωστό μέχρι τώρα. Και μόνο το ότι προτείνεται από το Σχέδιο η δημιουργία αυτοκινητοδρόμου μέσα στο ‘Αλσος και σ’ όλο το μή-

κος του, όπως, ορθά, παρατηρεί η εισήγηση, «αποτελεί το στολίδι του Γαλαξειδίου», για να εξυπηρετηθούν προβλεπόμενες, στο «Γιάννακη» ενοικιακές εγκαταστάσεις και, άκομα, να γίνει «πισίνα» το δάσος του λιμανιού μας, που αποτελεί μοναδικό κάλλος του τόπου, αυτά τὰ δύο άρκοι, χωρίς άλλες λεπτομέρειες, για να κριθή απορριπτικό το νέο Ρυμοτομικό. Βελτιώσεις στη σημερινή κατάσταση, αναμφισβήτητα, πρέπει να υποδειχθούν και η εισήγηση περιέχει ώριμες προτάσεις για μια καλύτερη ποιότητα ζωής, αλλά αφού προηγηθούν συζητήσεις και συνεννόηση με τους αρμόδιους παράγοντες, επί τόπου για να είναι και πρακτικά έπιωφέλεις, στο προβλεπτό μέλλον, χωρίς όμως, όπως συμβαίνει τώρα, ν’ αλλοιώνεται κατά τρόπο απαράδεκτο η φυσιογνωμία του τόπου.

Με την ευκαιρία της γιορτής που οργανώσε η Μαθητική Κοινότητα Γαλαξειδίου, για την οποία γράφουμε σε άλλες στήλες, θεωρούμε ευχάριστο καθήκον να υπογραμμίσουμε το ζήλο και την επίδοση, που, όπως μας πληροφορούν, δείχνουν στα έργα τους καθηγηται και μαθηται - μαθητρίαι του Γυμνασίου μας. ‘Αρκει να σημειωθεί ότι εκτός από τις θηκαν για την επιτυχία της καθου-δίκας της προσπάθειας που καταλή-το γιορτής, με τη φροντίδα και την καθοδήγηση του υπευθύνου της Μαθητικής Κοινότητας - Καθηγητού κ. Έμμανουήλ Συλλιγαράκη, τα μαθητεύοντα γαλαξειδιώτοπouλα, με προσωπική τους εργασία ισοπέδωσαν και διαμόρφωσαν σε όμαλό γήπεδο το χώρο προ του Γυμνασίου και κατασκεύασαν στα άκρα του, τα γ-δια παιδιά, κράσπεδα από μπετόν-άρμε. ‘Ακόμα, χάρη στο ζωηρό ενδιαφέρον και τις ενέργειες της Διευθύνσεως και των καθηγητών εν γένει στο παλιό αρχοντικό Στάου-ναι στο παλιό αρχοντικό Στάου-γάεται μόνιμα το Γυμνάσιό μας, έγινε γενική επίσκεψη των διαπαιδω-με τοποθέτηση πλαστικών πλακιδίων, καθώς και επίσκεψη της στέγης. Με την οικονομική δε συνδρομή του Συνδέσμου μας, ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων μαθητών του Γυμνασίου ανέλαβε τη φροντίδα για να επενδυθούν τα παράθυρα του κτιρίου με κουρτίνες, που θα προφυλάσσον-τους μαθητάς από τον ήλιο και θα καλύπτουν τις αίθουσες στις ώρες φωτεινών προβολών κατά τη διδασκαλία σχετικών μαθημάτων.

‘Ενα μεγάλο κεύθε» σε διδάσκοντες και διδασκόμενους, για τους μόχθους τους και τις προσπάθειές τους!

Με την έναρξη της θερινής περιόδου θα θέλαμε να επισημάνουμε κάτι που το θεωρούμε σημαντικό. ‘Ο κ. Λιμενάρχης Γαλαξειδίου, παρ’ όλη την καλή του διάθεση και τις προσπάθειες τις οποίες καταβάλλει, είναι ανθρωπίνως αδύνατο να μπορεί να αντιπεξέρχεται στις αυξημένες υποχρεώσεις του κατά τους θερινούς μήνες, μόνος χωρίς κανένα βοηθό. Δεν είναι μόνον ο κατάπλους των δικών μας και ξένων σκαφών — υπάρχουν ημέρες που τα κόττε- χωρίς περιορισμούς, λόγω π.χ. — και οι τόσες άλλες γραφειοκρατικές απασχολήσεις, είναι κυρίως η αστυνόμευση των παραλιακών χώρων και των ακτών, ημέρα και νύχτα, για τη πρόληψη και ενότιο καταστολή χιλιάδων δυό άδικων ματών απ’ το λαθρεμπόριο, την αρ-χαιοκαπηλεία, την παράνομη αλιεία κλπ. μέχρις αυτής της διαταραχής της υψτερικής ήσυχας. Γι’ αυτό θα έπρεπε νομίζουμε, το ‘Υπουργείο ‘Εμπορικής Ναυτιλίας ή το ‘Αρχηγείο Λιμενικού Σώματος — δεν ξέρουμε ποιά είναι άρμόδιο για τους θερινούς μήνες τουλάχιστο, που υπάρχει τουριστική έξαρση και παρουσιάζεται αυξημένη η κίνηση στο Γαλαξείδι, να ενισχύει το Λιμενικό Σταθμό μας με δυό-τρείς ναύτες ή άλλους πως (οι άρμόδιοι ξέρουν καλύτερα) και θα ήταν εύχης έργο αν μεταξύ αυτών υπήρχε και κάποιος κάτοχος ξένης γλώσσας, για να μη γίνεται η συνεννόηση με τους

ξένους μόνο με παντομίμα.

‘Οπως προκύπτει από ανακοίνωση του Ναυτικού ‘Ομίλου Γαλαξειδίου (Ν.Ο.Γ.), που δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο φύλλο, οι λουτρικές εγκαταστάσεις (Πλάζ) στην πα-τρίδα, που βρίσκονται στο πλάι των εγκαταστάσεων του Ν.Ο.Γ., από το τρέχον έτος και εις το εξής θα λειτουργούν υπό την επίβλεψη και την φροντίδα της Λιμενικής ‘Επιτροπής Γαλαξειδίου, στην οποία παραδόθηκαν, μαζί με το χώρο τους, ενώ ο χώρος, όπου οι κυρίες εγκαταστάσεις του ‘Ομίλου, θ’ ανήκει στην εύθυνη της διοικήσεως αυτού, για μια ακόμη πενταετία.

‘Από το διαχωρισμό αυτό, και ανεξάρτητα από τους λόγους που τον προκαλέσαν, έλπιζουμε και εύχόμαστε να προέλθει κάποια βελτίωση στη λειτουργία της Πλάζ, που είναι τώρα δυνατή, ώστε να λείψει εκείνο το απαράδεκτο θέαμα της άναρριχάσεως νεαρών λουόμενων, άρσενικών και θηλυκών, στην άκρη του έ-ξωτερικού τοίχου, προς την πλευρά του Χηρόλακα, για να μη μπουσ μέσα στις εγκαταστάσεις, πράγμα που προκαλεί, ιδιαίτερα στους ξένους δικαιολογημένα, πολύ δυσάρεστη εντύπωση. Και άκόμη, τώρα που, εκ των πραγμάτων, θα υπάρχει μια ά-μεσότερη επίβλεψη, θα συνιστούσε μν να ληφθεί κάθε μέτρο, ώστε οι νεαροί, ιδίως, λουόμενοι να χρησιμοποιούν με προσοχή και ενδιαφέρον και τις μόνιμες κατασκευές και τα διάφορα εξαρτήματα, υδραυλικά και άλλα των εγκαταστάσεων, να τους εξυπηρετούν και που ξίγαν με τόσους κόπους και μόχθους της Διοικήσεως του Ν.Ο.Γ. ώστε το πολιτιστικό αυτό έργο, που αποτελεί, για τον τόπο, ένα γενικότερης σημασίας απόκτημα, να διατηρηθεί σε άριστη κατάσταση, όσο το δυνατό επί μακρότερο χρόνο, προς όφελος, αλλά και προς τιμή, όλων των κατοίκων του, που καλούνται να το προστατεύουν.

Σε προηγούμενο φύλλο μας, άπευδυνάμενοι σε όσους στέλνουν για δημοσίευση στην εφημερίδα μας, κείμενα σχετικά με ζητήματα κοινού ενδιαφέροντος, τους παρακαλούσαμε, να είναι όσο γίνεται σύντομα, έχοντας υπ’ όψη την άρχη ότι η άπεραντολογία δεν είναι άρετη. Σήμερα έπαναλαμβάνουμε την παρακάληση αυτήν άπευδυνάμενός την και σε όσους μας στέλνουν κείμενα λογοτεχνικής, γενικότερα μορφής. ‘Η σύντομη και περιεκτική γραφή, ώφελιμη και σαν άσκηση, προπάντων δεν δημιουργεί προβλήματα στην εφημερίδα μας, που στους περιορισμένους χώρους της, είναι υποχρεωμένη να ικανοποιεί ένα σωρό ανάγκες. Με την επιφύλαξη λοιπόν, εξαιρετικών περιπτώσεων, όπως π.χ. μιας λογοδοσίας, άς τεθεί σαν κανόνας ότι ποτέ τα κείμενα που μας στέλνουν δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις 5 το πολύ, δακτυλογραφημένες σελίδες, συνηθισμένου μεγέθους. Διαφορετικά, θα δημοσιεύον-ται, σε συνέχειες, πράγμα που άφαιρεί, κατ’ ανάγκην από τα κείμενα κάτι από την άξία τους μια και, από την άλλη μεριά, η έκδοση του ‘ΑΓαλαξειδίου» έξασέλιδου, για την ικανοποίηση όλων των αξιώσεων, χωρίς περιορισμούς, λόγω π.χ. γάλων δαπανών που συνεπάγεται μόνον σε εξαιρετικές περιστάσεις συγχωρείται. Κατά συνέπεια πρέπει όλοι να υποβαλλόμεστε έκούσια, στους παραπάνω περιορισμούς, για να μπορεί και η εφημερίδα με το τετρασέλιδο, που είναι η συνηθισμένη μορφή της, να ικανοποιεί, όσο το δυνατό, περισσότερες απαιτήσεις.

‘Επανερχόμεθα στο ζήτημα της ενός με ‘Αθήνας και άφ’ έτέρου της συγκοινωνίας του Γαλαξειδίου άφ’ τοπικής με ‘Ιτέα και παρακαλούμε τον Κύριο Νομάρχη Φωκίδος να έπιληφθεί του θέματος για να σταματήσει η ταλαιπωρία των συμπολιτών μας, που συμπιπτει χρονικά με την άποπεράτωση της όδου προς την κάλυψη της Ναυπάκτου. ‘Η μέχρι τώρα πείρα έχει άποδείξει, ότι είναι αδύνατο να επαρκέσει ένα λεωφορείο για την εξυπηρέτηση της

ΤΟ ΡΥΜΟΤΟΜΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

Προς ενημέρωση των συμπολιτών δημοσιεύουμε το παρακάτω ‘Απόσπασμα Πρακτικού του Κοινοτικού μας Συμβουλίου στο οποίο περιλαμβάνονται εισήγηση και προτάσεις του Προέδρου κ. Ε. Χατζηγιάννη, πάνω στο θέμα του νέου Ρυμοτομικού Σχεδίου Γαλαξειδίου, όπως εγκρίθηκαν από το Κοινοτικό Συμβούλιο:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

‘Α π ό σ π α σ μ α
Έκ του υπ’ αριθ. 10 έ.ε. πρακτικού συνεδρίασεως του Κοινοτικού Συμβουλίου.

Π ε ρ ί λ η ψ ι ς : «Λήψης άποφάσεως επί του έκπονηθέντος υπό της ‘Ομάδας ‘Αρχιτεκτόνων και μελετών ρυμοτομικού της Κοινότητός μας». ‘Εν Γαλαξειδίω και εν τω Κοινοτικώ Καταστήματι σήμερα την 14ην του μηνός Μαΐου του έτους 1976 ημέραν Παρασκευήν και ώραν 7 μ.μ. συνήλθεν εις συνεδρίασιν το Κοινοτικό Συμβούλιον, κατόπιν της υπ’ αριθ. 543 και από 8ης Μαΐου έ.ε. πρώτης προσκλήσεως του Προέδρου επιδοθείσης εις ένα έκαστον των Συμβούλων συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 93 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος.

‘Αφού διεπιστώθη η νόμιμος άπαρτία δεδομένου ότι επί έπτά (7) συμβούλων ερέδθησαν παρόντες άπαντες, ήτοι:

Παρόντες: Ε. Χατζηγιάννης, Α. Μοσκοχλαΐδης, Γ. Μαρδάκης, Ν. Πούλιος, Γ. Κουτσός, Ν. Παπανικολάου και Α. Μακρής.

‘Ο Πρόεδρος εκήρυξεν την έναρξιν της συνεδρίασεως και εισήγαγε μόνος επί του πρώτου θέματος και μόνος εξέθεσεν τα κάτωθι:

Κύριοι Σύμβουλοι, Είναι γεγονός ότι το Γαλαξείδιον έχει ανέκαθεν ένα ρυμοτομικό σχέδιο το οποίο να ανταποκρίνεται εις την παρούσαν κατάσταση και να δύναται να εφαρμόζεται κατά την εξέλιξιν των πραγμάτων εις το μέλλον. Πράγματι τούτο πραγματοποιείται με την ανάθεσιν της χωροταξικής μελέτης περιφέρειας Δελφών το 1972 εις την ‘Ομάδα ‘Αρχιτεκτόνων και μελετών.

Δυστυχώς, όμως εξ όσων έπληροφορήθη η διεπίστωση εκ της έρευνας του ‘Αρχείου της Κοινότητος ως και εκ της μελέτης του ρυθμιστικού σχεδίου των μελετητών, αυτή έξφυσιν της πραγματικότητας εκ του λόγου ότι δεν άνετέθη περιορισμένη και συγκεκριμένη μελέτη υπό τύπον βελτιώσεων των άναχρονιστικών δια της έποχην μας συστημάτων, άλλα γενική τού αυτή με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί επανάστασις των κατοίκων ούχι μόνον του Γαλαξειδίου άλλα και των γειτονικών πόλεων εξ αιτίας των συστημάτων τα οποία εισάγει και τα οποία άλλαζον ριζικώς την ζωήν μας και την οικονομίαν μας κατασκευάζοντας πόλεις ρομπότ. Το πράγμα τούτο, βεβαίως, δια της έποχην εκείνην λόγω καθεστώτος πιθανώς να μη αντιμετώπιζεν πρόβλημα αντίστασεως εκ μέρους των συμπολιτών μας και της Κοινοτικής ‘Αρχής.

Ευτυχώς, όμως, σήμερα, υπό Δημοκρατικόν πολίτευμα τόν λόγον έχει ο ‘Έλλην πολίτης όστις εκ του Συντάγματος είναι πανίσχυρος και δύναται να έλέγχη και να έγκρίνη

όλης διαδρομής ‘Αθηνών - Ναυπάκτου και αντιστρόφως. ‘Υποβάλλεται λοιπόν η παράκλησις να επανέλθουμε στο παλιό καθεστώς του έ-νους λεωφορείου ήμερησίως από ‘Αθήνας εις Γαλαξείδι και αντίστροφως για να λείψει η σημερινή καταπόνηση των Γαλαξειδιωτών, τώρα μάλιστα με την αύξηση της τουριστικής κινήσεως, λόγω του θέρους, που συμβαίνει πολλές φορές να μην υπάρχουν ελεύθερες, κατά τη διαδρομή προς ‘Αθήνας, ούτε οι έγκαίρια δηλωμένες για παρακράτηση θέσεις με αποτέλεσμα την άφάνταστη ταλαιπωρία των επιβατών και τις άναπόφευκτες διενέξεις με το προσωπικό των λεωφορείων, που, δεν συντελούν στη δημιουργία της απαραίτητης για πολύωρα ταξίδια ήμερας.

ή απορρίπτει πράξεις και συστήματα, άμύνεται δε υπέρ της περιουσίας του και του τόπου του γενικότερον.

‘Εν συντομία σάς πληροφορώ προς ενημέρωσίν σας και δι’ ύμών πάντας τους συμπολίτας μας ότι η άνωτέρω μελέτη έγένετο έρμήνη ή μών, εξ όσων αναφέρονται εις το ρυθμιστικόν σχέδιον της μελέτης και των άρχείων της Κοινότητος, έπαναλαμβάνω.

Συνεπώς πάντα τα προτεινόμενα και περιγραφόμενα εις το ρυθμιστικόν σχέδιον της Κοινότητός μας τυγχάνουν άπαράδεκτα εκ των προτέρων δια τούς λόγους τούς όποιους θα σάς αναπτύξω κατά την σημερινήν συνεδρίασιν μας.

Χαίρις, βεβαίως, να θέλω να υποτιμήσω τας γνώσεις και τόν κόπον των μελετητών οι όποιοι, σάς διαβεβαίω, ότι υπήρξαν άσχογοι εις τας προτάσεις των επί του ρυμοτομικού και ρυθμιστικού σχεδίου του τόπου μας άνεξαρτήτως εάν ήμεις τας άπορρίπτομεν με το αίτιολογικόν ότι το νέον προτεινόμενον ρυμοτομικόν και ρυθμιστικόν σχέδιον θα ήρμοζεν επί μιας ιδανικής νεοκτιστού πόλεως και ούδέποτε εις το Γαλαξείδιον, με συνηθείας και ιδιόζουσας φωτογραφικήν όψιν διαμορφωμένην και διαγραφωμένην εις μίαν ίστορίαν 3.000 έτών και πλέον.

‘Υποχρεωμένος, λοιπόν εκ καθήκοντος έναντι της ‘Ιστορίας του τόπου μας και των συμπολιτών μας Γαλαξειδιωτών, άφού σάς ενημέρωσω περί της όλης πορείας των συζητήσεων μεταξύ Κοινότητος και των συμπολιτών μας δια το άνωτέρω θέμα, άκολουθω θα σάς αναφέρω τας άπαράδεκτους προτάσεις της μελέτης έναντιόν των όποιων θα στραφώ εισηγόμενος την παρ’ ύμών άπόρριψιν των.

Κατά την συγκέντρωσιν των συμπολιτών μας μηχανικών και μη την 24ην ‘Απριλίου εις το Κοινοτικό Κατάστημα σάς έπεςήμανα ότι δεν εκλήθημεν δια να εκφέρωμεν γνώμην επί του νέου ρυμοτομικού σχεδίου Γαλαξειδίου έλαφρά τη καρδιά άλλα ούτε και έπηρεασμένοι από ιδιοτέλειαν, άλλα να άποφαναθώμεν κατόπιν πολλής περισκέψεως, λογικής και πατριωτισμού, τί είναι καλύτερον, ώστε οι συμπολίται μας να μη ζημιώσουν άλλα και το Γαλαξείδιον περισσότερον.

‘Εκτοτε και καθ’ όλας τας ήμέρας μέχρι σήμερα πλείστοι συμπολίται μας προσήρχοντο εις το Κοινοτικόν Κατάστημα, έλάμβανον γνώσιν του ρυμοτομικού και κατέθετον προφορικά ή έγγραφους διαμαρτυρίας, παρατηρήσεις, ύπομνήματα κ.λπ. όσον άφορά το προτεινόμενον ρυμοτομικόν σχέδιον.

‘Ενώ προς καλύτεραν διασφάλισιν του πράγματος ως Πρόεδρος της Κοινότητος δια το καλόν, επαναλαμβάνω του Γαλαξειδίου και των Συμπολιτών μας ζήτησα έγγραφως την συνδρομήν όσον άφορά την έκφρασιν άπόψεων επί τούτου και μη χαϊνικών ύπαλλήλων της ΓΥΔΚ Φωκίδος.

Αί προτάσεις των μελετητών όπως άνωτέρω σάς εξέθεσα θα είχαν έφαρμογήν εις μίαν νεόκτιστον πόλιν, ενώ ούδεμίαν λύσιν είναι δυνατόν να έπιφέρουν εις την σημερινήν κατάσταση των πραγμάτων εις μίαν έποχην όπου αι συνθήκαι κοινωνικαί, οικονομικαί κλπ. έχουν παγιάσει πλέον ένα τρόπον ζωής ο οποίος δια να άλλαξη απαιτεί την συγκατάθεσιν όλων μας και ούχι της άψύχου μελέτης.

‘Η δε μελέτη προτείνει: 1) Την διάνοιξιν λεωφόρου πλάτους 12 μ. εις το δάθος της πλευράς προς παραλίαν του δάσεως ή

της θα εξυπηρετή τας Τουριστικές εγκαταστάσεις του «Γιάννακη».

2) Κατασκευήν πισίνας εις το δάθος του λιμένος.

3) Δημιουργίαν έμπορικής ζώνης 3 χιλιομέτρων από ‘Αγιον ‘Ιωάννην μέχρι της οικίας του παλαιού εργοστασίου ήλεκτρισμού δια μέσου της παραλίας.

4) ‘Απογορεύει την κυκλοφορίαν των όχημάτων εις άπάσας τας όδους.

5) Προτείνει κατασκευή αυτοκινήτοδρόμων και σταθμύσεις αυτοκινήτων κατεδαφίζοντες οικίας και καταργούντες τας πλατείας μας.

6) Περιορίζει την έκτασιν του νέου σχεδίου εν σχέσει με το παλαιόν.

7) Προτείνει όρους δομήσεως μη συμβαίνομενους με την ύπάρχουσαν ιδιοκτησίαν.

8) Διατηρεί τόν παραδοσιακόν χαρακτήρα.

9) Προτείνει την άνέγερσιν ξεγώνων εντός Γαλαξειδίου και συστήματα Διοικητικής συνεργασίας τουριστικών γειτονιών.

10) ‘Ορίζει τόπους τουριστικών ξενοδοχείων τούς «Γιάννακη» και «Γεροντέδραχο» περιοχής Βυστρέθας.

Προς τούτοις: Λαβών υπ’ όψιν:

1) Την έρμήνη ήμών επιβολήν άλλαγής της ζωής και του χαρακτήρος της πόλεώς μας.

2) Τας άπαράδεκτους λόγω έφαρμογής προτάσεις της μελέτης.

3) Την ‘δρυσιν Βιομηχανίας άλουμίνας εις την περιφέρειάν μας και

4) Τας ύποδείξεις, άπόψεις, γνώμες, προτάσεις, παρατηρήσεις και ύπομνήματα συμπολιτών μας προφορικά και έγγραφως.

Π ρ ο τ ε ί ν ω

1) Την κατάργησιν των προτεινόμενων αυτοκινητοδρόμων και την έπαναφοράν των Οικοδομικών γραμμών επί των πλευρών των οικιών και μανδροτοίχων δια τούς κάτωθι λόγους:

α) Οι προτεινόμενοι αυτοκινητόδρομοι δημιουργούν ζημίαις εις ίδιοις κτηρίαις συμπολιτών μας. Αί ιδιοκτησίαι αύται άπεκτήθησαν κατόπιν πολλών κόπων, δαπανών και στερήσεων,

β) ‘Αποτελούν οικονομικόν πρόβλημα δια την Κοινότητα ήτις είναι υποχρεωμένη να προβή εις άπαλλοτριώσεις άκινήτων δια τας όποιας απαιτούνται τεράστια οικονομικά δαπάναι και

γ) Ουδεμία λύσις έπέρχεται επί του κυκλοφοριακού έφ’ όσον οι προτεινόμενοι δρόμοι διέρχονται δια μέσου της πόλεως.

Προς τούτοις προτείνω την διατήρησιν των υν ύπαρχόντων και έξυπηρετούντων την κυκλοφορίαν των αυτοκινήτων με πάντοτε την φροντίδα εκ μέρους της Κοινότητος της βελτιώσεως τούτων προς καλύτεραν διευκόλυνσιν της κυκλοφορίας των αυτοκινήτων.

2) Την διατήρησιν άπάντων των Κοινοτικών γειτονικών δρόμων και σημειομενών δια κίτρινον χρώματος προς διευκόλυνσιν πεζών και μικρών όχημάτων ως συμβαίνει και σήμερα μη έγκρίνοντας διαβάσεις και την πλακόστρωσιν των και την κατάργησιν του προτεινόμενου πεζοδρομίου του άρχομένου από του ‘Αγίου Νικολάου και διερχομένου δια μέσου οικοπέδων εύρισκομένων πλησίον του άρχαίου τείχους της παραλίας.

3) Διατήρησιν των οικοδομικών γραμμών ως παρουσιάζονται εν τώ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ : Εις την όην σελ.

‘Ανακοίνωσις

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οι συνδρομηταί του Συνδέσμου και της εφημερίδος, όπως τὰ προς τὸν Σύνδεσμον ἀποστέλλόμενα ἐμβάσματα καὶ ἐπιταγαὶ ἀπευθύνουσι:

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΝ Κ. ΣΤΕΦΟΝ

Καρατσκού 111

Πειραιά

Νέα

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΠΑΗΡΟΦΟΡΙΑΙ - ΣΧΟΛΙΑ - ΕΙΚΟΝΕΣ - ΚΙΝΗΣΙΣ

Επιμέλεια Ε. Κ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

Γαλαξειδί, Ιουίνιος. (του ανταποκριτού μας).— Κατά την γενομένην δημοπρασίαν της 27ης Μαΐου διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐνοικιασίου τοῦ χώρου κάτωθι τοῦ λιμενικοῦ ὑποσέτου τοῦ κεντρικοῦ λιμένος μας, οὐδεὶς Πλειοδότης ἐνεφανίσθη.

—Ἐνός κύριος μετ' αἴτησίν του πρὸς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν ζητεῖ παραχώρησιν τῆς Πλάξ παρὰ τὸν Ν. Ο.Γ. πρὸς ἐκμετάλλευσιν. Ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ, ὡς πληροφοροῦμαι, θὰ θέσῃ τὸ θέμα ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἰνᾶ ἀποφασίσαι, περὶ

τοῦ τρόπου παραχωρήσεως, ὡς καὶ διὰ τὴν μαθητικὴν περίοδον.

—Ἀπὸ τὰ πεταγμένα ἀποφάγια τοῦ πληθους τῶν ἐκδρομῶν αὐτῶν τῶν ἡμερῶν, ποὺ ἔτρωγαν στὰ γύρω πεύκα, θρῆκαν τὴν εὐκαιρίαν πολλὰς ἀλεπούδες! νὰ τριγυροῦν τὶς νύχτες στὴν περιοχὴ πρὸς ἀναζήτησιν τροφῆς. Μερικὲς, μάλιστα, ξεθάρρευσαν, κατέβηκαν στὴν πόλιν καὶ ἐπι-

Νέα

σκέφθηκαν τὸν ὀρνιθῶνα συμπολίτη μας, στὴν Πλατεία Ἡρώων, πῆδησαν τὴν ψηλὴν μάνδρα καὶ κατασπάρσαν 40 κότες μεγάλες καὶ περὶ τὰ 80 κοτόπουλα. Καὶ σὲ ἄλλα σπῖτια — ὅπως μᾶς πληροφοροῦν — πῆγαν ἀλεπούδες, ἀλλὰ τὰ... κάστρα καλὰ φυλαγμένα καὶ ἀποχώρησαν μελαγχολικὰς, ἀπὸ ἐκεῖ, ἀφίοντες σημάδια τῆς ἐπισκέψεώς τους!

ΑΠ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ ΜΑΣ ΣΤΗ ΖΑΚΥΝΘΟ

Στὴν ἐκδρομὴ ποὺ ὁ Σύνδεσμος Γαλαξειδιωτῶν ὁργάνωσε στὶς 15 καὶ 16 Μαΐου γιὰ τὸ καταπράσινο καὶ ὁμορφο νησί τῆς Ζακύνθου, τὸ ὠραιότερο «Φιόρο τοῦ Λεβάντε», ἔλαβαν μέρος πολλοὶ συμπατριῶτες μας καὶ ἐκλεκτοὶ φίλοι τοῦ Γαλαξειδίου.

Κεφάλτοι, πειθαρχημένοι, σὰν τὰ καλὰ παιδιὰ μιᾶς σωστῆς οἰκογενείας ξεκινήσαμε κάτω ἀπὸ μιὰ ἐλαφρὰ συννεφιασμένη καὶ δροσερὴ ἡμέρα.

Καθὼς τὸ πούλμαν κυλοῦσε πάνω στὴν ἀσφαλτο καὶ τὰ καταπράσινα τσιπὰ μετὰ τὴν γκριζοπράσινη θάλασσα, διαδεχόνταν τὸ ἕνα, τὸ ἄλλο, τὸ μάτι δὲν χόρταινε ν' ἀπολα-

μὴ περίπου ὥρα μ' ἕνα καλοτάξει δὸ καὶ ἄνετο «Φέρρυ Μπώτ» ποὺ μᾶς ἔφερε στὸν τόπο τοῦ προορισμοῦ μας.

Σὰν φθάσαμε ἐκεῖ ἕνα ὁλοκάθαρο καὶ πελτισμένο ξενοδοχεῖο μᾶς φιλοξένησε καὶ ὅπ' ἐκεῖ ἔγινε τὸ ξεκίνημα γιὰ τὴν γνωριμία μας μετὰ τὸ νησί.

Ἐπισκεφθῆκαμε τὸ λόφο τοῦ

Στράνη, ὅπου ὁ Σολωμὸς εἶχεν ἐμπνευστὴ τὸν Ἑθνικὸ μᾶς Ὑμνο, τὴ Μπόχαλη, τὸ Βενετσιάνικο Κάστρο μετὰ τὴν θαυμάσια θέα σ' ὅλη τὴ Ζακύνθο, τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Χρυσόπτης γῆς, τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας θάλασσα, διαδεχόνταν τὸ ἕνα, τὸ ἄλλο, τὸ μάτι δὲν χόρταινε ν' ἀπολα-

ΤΟ ΡΥΜΟΤΟΜΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Ἐκ τῆς 5ης σελ.

προτεινόμενῳ σχεδίῳ διαγράφον σχήματα διαφόρων μορφῶν οἰκοδομῆς ἱποδαμίου συστήματος πρὸς διάσωσιν τοῦ παραδοσιακοῦ οἰκισμοῦ, κὼν περιοχῶν καταργουμένων τοῦ μετὰ τὴν παρατήρησιν ὅτι διὰ τῶν νέων οἰκοδομικῶν γραμμῶν δὲν θὰ διγύον σαφῶς διαγραφόμεναι ἰδιοκτησίαι εἴτε περὶ οἰκῶν πρόκειται εἴτε περὶ περιτοιχιζομένων οἰκοπέδων.

4) Τὴν ἀπόρριψιν τῆς προτεινόμενης πλάνης εἰς τὸ βάθος τοῦ λιμένος ὅστις συνδέεται μετὰ τὴν ἀναμνηστικὴν καὶ μεγαλειὰ τῆς ναυτικῆς δόξης τοῦ Γαλαξειδίου καὶ προσφέρει τὴν ὁμορφίαν τοῦ εἰσερχομένου διὰ θαλάσσης τουρίσταν καὶ εἰς τὸν περιπατητὴν ἐπὶ τῆς παραλίας διὰ τῆς εἰκόνης τῶν προσδεδωμένων μικρῶν λῆμνων ἐπὶ τοῦ σημείου τοῦτο.

5) Τὴν ἀπόρριψιν τῶν προτεινόμενων χώρων σταθμεύσεως ὅσοι οὐτὸ ἀποτελοῦν πλατείας πρᾶσινο τοῦ ὁποῖου ὁ τόπος μᾶς ἔχει ἀνάγκη.

6) Τὴν ἀναφανδὸν ἀπόρριψιν τοῦ προτεινόμενου αὐτοκινητοδρόμου τοῦ διερχομένου διὰ μέσου καὶ κατὰ μὴ

κοσ τοῦ δάσους πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν προβλεπομένων ξενοδοχειακῶν συγκροτημάτων εἰς τὴν περιοχὴν ΓΙΑΝΝΑΚΗ καὶ τὴν διάνοξιν τοῦτο ἄνωθεν τοῦ ἄλλου τοῦ ὁποῖου ἀποτελεῖ τὸ στολίδι τοῦ Γαλαξειδίου.

7) Τὸν περιορισμὸν τῆς ἐμπορικῆς ζώνης καὶ τὰ ἀφελῆ ἐλευθέρᾳ τῆς βουλῆς τῶν ἐνδιαφερομένων νὰ ἀναπτύξουν ἐμπορικὴν δραστηριότητα εἰς οἰονδήποτε σημεῖον αὐτῆς περὶ αἰτίας καὶ ἐπιπτώσεις οἱ ἡμετέροις.

8) Τὴν ἀπόρριψιν τῆς προτάσεως ὅπως κτίζονται ξενοδοχεῖα εἰς σημειούμενας περιοχὰς «Β» ἐντὸς τῆς πόλεως διότι τοῦτο θὰ ἐπιφέρει ἀλλοίωσιν τοῦ παραδοσιακοῦ τοπίου καὶ θὰ ἐπιβάλῃ συνθηθεῖας καὶ τρόπους ζωῆς ἀπαράδεκτους εἰς τοὺς συμπολίτας μας.

9) Νὰ ἐπεκταθῇ τὸ προτεινόμενον ρυμοτομικὸν σχέδιον μέχρι τῶν ὁρίων τοῦ παλαιῶ ἐκτὸς τῆς περιοχῆς τοῦ ἄλλου.

10) Ὅροι δομῆσεως: Προτείνονται τὸ σύστημα τῶν περὶ τῶν καὶ διὰ κατασκευῆν καταστημάτων καὶ οἰκῶν ἐνιαῖον 8—12—150. Ποσοστὸ καλύψ. 70% Β ἀριθ. ὁρόφων ὡς προτείνεται εἰς τὴν μελέτην (Λεπτομέρεια αὐτῆς ὅποια χρήζουσι διορθώσεως ἐκ μέρους τοῦ μελετητοῦ καὶ ἑτέροι αἱ ὅποια δὲν ἀνεφέρθησαν ἢ διευκρινίσαν ὁφθαλμῶν ἐκ τῶν προκατόχων ὑπευθύνων κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἐν λόγω μελέτης).

1) Τὴν τοποθέτησιν μιᾶς οἰκίας εὐρισκομένης ἐντὸς τοῦ κεντρικοῦ χωρῆος εἰς οἰκοδομικὴν γραμμὴν, ἵνα ὁ ἰδιοκτήτης ταύτης δυνηθῇ νὰ προβῇ εἰς ἐνέργειαν ὅταν ἀπαιτηθῇ.

2) Τὴν χάραξιν οἰκοδομικῆς γραμμῆς εἰς πολλοὺς ἀδιαμορφώτους χώρους οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν οἰκοπεδοτόπους καὶ εἶναι περιουσίαι συμπολιτῶν μας. Βεβαίως τοῦτο θὰ πραγματοποιηθῇ μετὰ τὴν προσκομιστὴν τίτλων ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων προκειμένων ἢ Κοινότητος καὶ περὶ ὅτι πράγματι οἱ ἐν λόγω χώροι ἀποτελοῦν ἰδιοκτησίαν.

Νὰ γίνῃ νέα ἀποτύπωσις διὰ τὴν συμπεριληφθῶν ἐν τῷ σχεδίῳ καὶ αἱ οἰκίαι αἱ ὅποια ἀνηγέρθησαν μετὰ τὴν σύνταξιν τῆς μελέτης.

3) Τὴν μεταφορὰν οἰκοδομικῆς γραμμῆς ἐκ τοῦ σημείου τοῦ διερχομένου διὰ μέσου οἰκῶν εἰς τὴν πλευρὰν τούτων ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ Κοινοτικῶν γειτονικῶν δρό-

μων, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως μερικῶν οἰκῶν εὐρισκομένων ἐντὸς τσιμεντοστρωμένων αὐτοκινητοδρόμων ἐνθα καθίσταται ἀπαραίτητος ἡ ἀφαίρεσις μέρους τούτων πρὸς διευκύνειν τῆς διελεύσεως τῶν αὐτοκινήτων.

4) Τὴν μεταφορὰν τῆς τοποθεσίας τῶν λειτουργικῶν ὑπηρεσιῶν εἰς καταλλήλοτερον σημεῖον.

5) Τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τοῦ παραδοσιακοῦ οἰκισμοῦ. Αὐστηρὸς ἔλεγχος ἐκ μέρους τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας Δελφῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἐκτελεστικὴν διαδικασίαν ἐλέγχου πρὸς ἀποφυγὴν ταλαιπωριῶν τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν οἰκῶν συμπολιτῶν μας καὶ τὴν ἱεράρχησιν ἐργασιῶν καὶ εἰ δυνατόν τὴν δημιουργίαν θέσεως ἀρχιτέκτονος ὑπαλλήλου εἰς τὴν ἐν λόγω ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν.

6) Τὴν ἐξέυρεσιν λύσεως τοῦ προβλήματος διὰ τὸν ἀπασχολεῖ τὸ Γαλαξίδι ἐπὶ πολλὰ χρόνια Εἰσοδοσὶς καὶ ΕΞΟΔΟΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ἰδίως τῶν τουριστικῶν λεωφορείων «Πούλμαν» καὶ ἡ στάθμευσίς τούτων.

Πρὸς τούτοις δέον νὰ γίνῃ κόμ-

μα πρὸς διευκύνειν τῶν ὁχημάτων τούτων εἰς τοποθεσίαν ἐλῆς Παπανδριά καὶ ἡ εἰσοδος καὶ ἐξοδος τῶν ὁχημάτων νὰ γίνεταί διὰ τοῦ ὑπάρχοντος δρόμου ὁ ὁποῖος, δεξιῶς, νὰ διαπλατυνθῇ καὶ ἀπομακρυνθῇ πρὸς τὴν κατεῦθυνσιν τοῦ δάσους ἄνωθεν τοῦ παραδίου Καμύσης ἐνθα νὰ διαμορφωθῇ χώρος σταθμεύσεως ἄνωθεν τῆς θέσεως Παπαγιάννη καὶ οἰκῶν Κορδῶν πλησίον τῆς περιοχῆς τοῦ δάσους.

7) Τὴν κυκλοφορίαν τῶν μικρῶν αὐτοκινήτων ἐντὸς τῆς πόλεως πρὸς δημιουργίαν κινήσεως εἰς τὰ Καταστήματα ἢ δὲ κυκλοφορία τούτων νὰ ρυθμίζεται κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐργασιῶν καὶ θέρους ὡς καὶ ὁ χαρακτήρις τῶν δρόμων εἰς ἀπαραίτητους καὶ μονοδρόμους κατὸν συνεννοήσεως Κοινότητος καὶ Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

8) Τὴν ἀποδοχὴν ἀπαλῶν τῶν

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΜΑΘΗΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Ἐκ τῆς 2ας σελ.

καὶ τὴν μικρὴν πατρίδα μας, κόσμο ὁλόκληρο, οἰκουμένη...

Ἀλλὰ ἡ σημερινὴ γιορτὴ, ποὺ ὁργάνωσαν οἱ μαθητὲς καὶ οἱ μαθητρίαι τοῦ Γυμνασίου μας μετὰ τὴν ἐπιτοίχιαν τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σωμῆτικῆς ἀγωγῆς καὶ τὴν βοήθειαν ὅλων τῶν συναδέλφων, Κυρίως καὶ Κύριοι μου, ἔχει καὶ μιὰ ἄλλη σημασία. Μᾶς δίνει τὴν εὐκαιρίαν νὰ σκεφτοῦμε πόσα μπορούμε νὰ δώσουμε τὰ παιδιὰ, ὅταν τοὺς ἐπιτρέψωμε ν' ἀναπτύξουν πρωτοβουλίας καὶ ν' ἀναλάβουν εὐθύνες. Εἶναι μιὰ ἐπιβεβαίωσις πὼς ὁ θεσμός τῶν Μαθητικῶν Κοινοτήτων, ποὺ τελευταία καθιερώθηκε στὰ Σχολεῖα, ἔχει μεγάλη παιδαγωγικὴ καὶ μορφωτικὴ ἀξία, ἀρκεῖ νὰ μὴ ξεφεύγουν οἱ Μαθητὲς Κοινότητος ἀπὸ τὴν Πνευματικὴν, Πολιτιστικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἀνάπτυξιν καὶ καλλιέργειαν τῶν μαθητῶν, καθὼς καὶ τὴν ἠθικὴν καὶ ὁλικὴν συμπαράστασιν σὲ ἀνθρώπους, ποὺ ὑποφέρουν.

Συνεπῶς ἐστὶν οἱ αὐριανοὶ πολῖτες στὴν ἀνιδιοτελεῖ προσφορὰ δύναμειν καὶ τὴν συνεργατικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐν λόγω καὶ προσεχόντων νὰ συμμετάσχουν ἀργὸν πέρα στὰ κοινὰ μετὰ φρόνημα ἐλευθέρου καὶ συναίσθησιν εὐθύνης. Κι εἶναι ἡ

προτάσεων καὶ παρατηρήσεων τῶν συμπολιτῶν μας ἀναφερομένων ἐν γράφῳ.

9) Τὴν κατάργησιν τοῦ προτεινόμενου κυματοθραύστου εἰς θέσιν ΚΑ ΒΟΞ καὶ τὴν τοποθέτησιν τούτου ἐναντι εἰς θέσιν παλαιῶν ναυπηγείων (καρναγίου).

10) Τὴν πρόεξασιν τῆς προβλῆς τοῦ λιμένος κατὰ 20 περίπου μέτρα.

11) Ὁ κόμβος τοῦ Σχολείου χρησιμεύεται διὰ τὴν εἰσοδὸν καὶ ἐξοδὸν ἀπὸ τὸν δρόμον Ἰτέας καὶ νὰ προβλεφθῇ ἕτερος ὁ ὁποῖος θὰ ἐνώνεται μετὰ τούτον διὰ μέσου τῆς πλευρᾶς τῆς προτεινόμενης δι' ἀνέγερσιν ξενοδοχείων καὶ τὴν πόλιν ἐπὶ τοῦ λιμένος Χρυσόλακας.

12) Νὰ τηρηθῇ ἡ οἰκοδομικὴ γραμμὴ ἀπὸ τῆς Ἑθνικῆς δόδου καὶ ἐντὸς τοῦ σχεδίου πόλεως εἰς μεγαλυτέραν ἐκστάσιν ἀπὸ ταύτης διὰ λόγους ἀσφαλείας.

Ἰέλεις πρὸς καλύτεραν ἐπιτυχίαν τοῦ νέου ρυμοτομικοῦ καὶ ρυθμιστικοῦ σχεδίου τῆς πόλεως μας προτείνω τὴν ἐπανεξέτασιν καὶ ἐπεξεργασίαν τούτου κατὸν συσκέψεως μελετητῶν καὶ τοπικῶν παραγόντων ἐπὶ τόπου.

Τοῦτο ἐὰν ἀποβῇ ὠφέλιμον διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ρυμοτομικοῦ καὶ ρυθμιστικοῦ σχεδίου τοῦ τόπου μας διότι ἡ παρουσία ἐπὶ τόπου τῶν μελετητῶν θὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐξετάσῃ καὶ ζήσῃ τὴν σημερινὴν μορφήν καὶ κατάστασιν τοῦ Γαλαξειδίου ἀπὸ πλησίον.

Τὸ Κοινότητος Συμβούλιον λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν τὸν Προέδρου εἰσηγήσιν καὶ πρότεσιν, κατέπινε διαλογικῶς συζητήσεως μετὰ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ σταθερίαν ἀκριβοδικαίως τὰ εἰσηγηθέντα καὶ προτεθέντα λαβὼν γνώσιν τοῦ ρυθμιστικοῦ καὶ ρυ-

μοτομικοῦ σχεδίου τῆς πόλεως μας προτείνω τὴν ἐπανεξέτασιν καὶ ἐπεξεργασίαν τούτου κατὸν συσκέψεως μελετητῶν καὶ τοπικῶν παραγόντων ἐπὶ τόπου.

Τοῦτο ἐὰν ἀποβῇ ὠφέλιμον διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ρυμοτομικοῦ καὶ ρυθμιστικοῦ σχεδίου τοῦ τόπου μας διότι ἡ παρουσία ἐπὶ τόπου τῶν μελετητῶν θὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐξετάσῃ καὶ ζήσῃ τὴν σημερινὴν μορφήν καὶ κατάστασιν τοῦ Γαλαξειδίου ἀπὸ πλησίον.

Τὸ Κοινότητος Συμβούλιον λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν τὸν Προέδρου εἰσηγήσιν καὶ πρότεσιν, κατέπινε διαλογικῶς συζητήσεως μετὰ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ σταθερίαν ἀκριβοδικαίως τὰ εἰσηγηθέντα καὶ προτεθέντα λαβὼν γνώσιν τοῦ ρυθμιστικοῦ καὶ ρυ-

μοτομικοῦ σχεδίου τῆς πόλεως μας προτείνω τὴν ἐπανεξέτασιν καὶ ἐπεξεργασίαν τούτου κατὸν συσκέψεως μελετητῶν καὶ τοπικῶν παραγόντων ἐπὶ τόπου.

Τοῦτο ἐὰν ἀποβῇ ὠφέλιμον διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ρυμοτομικοῦ καὶ ρυθμιστικοῦ σχεδίου τοῦ τόπου μας διότι ἡ παρουσία ἐπὶ τόπου τῶν μελετητῶν θὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐξετάσῃ καὶ ζήσῃ τὴν σημερινὴν μορφήν καὶ κατάστασιν τοῦ Γαλαξειδίου ἀπὸ πλησίον.

Τὸ Κοινότητος Συμβούλιον λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν τὸν Προέδρου εἰσηγήσιν καὶ πρότεσιν, κατέπινε διαλογικῶς συζητήσεως μετὰ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ σταθερίαν ἀκριβοδικαίως τὰ εἰσηγηθέντα καὶ προτεθέντα λαβὼν γνώσιν τοῦ ρυθμιστικοῦ καὶ ρυμοτομικοῦ σχεδίου τῆς πόλεως μας προτείνω τὴν ἐπανεξέτασιν καὶ ἐπεξεργασίαν τούτου κατὸν συσκέψεως μελετητῶν καὶ τοπικῶν παραγόντων ἐπὶ τόπου.

μοτομικοῦ σχεδίου τῆς πόλεως μας

Ὁμοφώνως ἀποφαινέται

Ἐγκρίνει πάντως τὰ προτεινόμενα ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὡς ἐν τῇ προτάσει τούτου ἀναλυτικώτερον ἐκτίθενται.

Ἡ παρούσα ἀπόφασιν ἔλαβεν αὐθόρμητον ἀριθμὸν 47.

Ἐφ' ὧ συνταγὴ ἡ παρούσα καὶ ὑπογράφεται:

Ὁ Πρόεδρος
Ε. Χατζηγιάννης

Τὰ Μέλη:

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΜΑΣ

Ἐν Γαλαξειδίῳ 20—5—76

Περαιδεύσεως τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ προτεινόμενου ρυμοτομικοῦ σχεδίου τῆς πόλεως μας καὶ πιστεύων ἀκράδαντος ὡς Πρόεδρος τῆς Κοινοτήτος ὅτι ἐξετέλεσα τὴν ἐπιθυμιάν ἀπάντων τῶν κολῶς σκεπτομένων συμπολιτῶν μας πρὸς φέλος τῆς ὠραίας καὶ ἱστορικῆς γενετήρας μας

Ἀ π ε υ θ υ ν ο

Θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τοὺς συμπολίτας μας μηχανικοὺς καὶ μὴ οἱ ὅποιοι συνέβαλον εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην προσφέροντες τὴν ἡθικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν τὸν συμπαράστασιν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινοτήτος
ΕΥΣΤ. Γ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ

Ν. ΟΜΙΛΟΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

Πρόσκλησις Γενικῆς Συνελεύσεως

(συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ν.Ο.Γ.)

Κ α λ ο υ τ α ι

Τὰ μέλη τοῦ Ναυτικοῦ Ὁμίλου Γαλαξειδίου εἰς τακτικὴν ἐτήσιαν Γενικὴν Συνέλευσιν, 11ην κατὰ σειρὰν, διὰ τὴν 3ην Ἰουλίου 1976 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Σάββατον καὶ ὥραν 9ην π.μ. ἐν Γαλαξειδίῳ εἰς τὸ Ἐντευκτήριον τοῦ Ν.Ο.Γ. μετὰ:

1.—Ἐπικύρωσις πρακτικῶν προηγούμενης Γενικῆς Συνελεύσεως.

2.—Λογοδοσία τῶν πεπραγμένων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἔτους 1975.

3.—Λογοδοσία τῆς Οἰκονομικῆς διαχειρίσεως 1975 καὶ ἔγκρισις ἰσολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

4.—Ὑποβολὴ ἐκθέσεως Ἐλεγκτῶν ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1975.

5.—Ἐγκρίσις τῆς Συνελεύσεως ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω καὶ ἀπαλλαγὴ τοῦ Δ.Σ. ἀπὸ πάσης εὐθύνης.

6.—Ἐγκρίσις προϋπολογισμοῦ 1976.

7.—Ἐκλογὴ τριμελοῦς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1976 καὶ δὺο ἀναπληρωματικῶν μελῶν αὐτῆς.

8.—Ἐκλογὴ δύο τακτικῶν μελῶν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 12 ἐδ. 7 τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ν.Ο.Γ. ὡς ἐκπροσώπων τοῦ Ν.Ο.Γ. διὰ τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις τῶν Ὁμοσπονδιῶν Ε.Κ.Ο.Φ. καὶ Ε.Κ.Ο.Φ.Ν.Σ. διὰ τὸ ἔτος 1976.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐπιτεύξεως ἀπαρτίας ἡ Συνέλευσις θέλει ἐπαναληφθῇ τὴν ἐπομένην ἡμέραν, ἥτις τὴν 4ην Ἰουλίου 1976 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ τὴν αὐτὴν ὥραν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ μετὰ τὰ αὐτὰ θέματα ἄνευ ἄλλης προσκλήσεως.

Ἐν Γαλαξειδίῳ τῇ 2α Ἰουνίου '76

Ὁ Πρόεδρος

Νικ. Εὐθ. Βλάχης

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Δημ. Α. Λεβαντῆς

Ἀπὸ τὴν ἐκδρομὴν τοῦ Συνδέσμου μας στὴν Ζάκυνθο
Στὸ λόφο ΣΤΡΑΝΗ.

δάνη τούτῃ τὴν ὁμορφίαν.

Διοργανωτὴς καὶ ἀρχηγὸς μᾶς ἡ πάντα ἀπλή, εὐγενὴς, πρόθυμη καὶ ἀδούρη Γενικὴ Γραμματεὺς τοῦ Συνδέ